

“ເຕົາຮິດ” ຄວາມເຊື່ອໃນຄວາມໜຶ່ງດຽວຂອງພຣະເຈົ້າ

ຄວາມເຊື່ອໃນຄວາມໜຶ່ງດຽວຂອງພຣະເຈົ້າຄືການເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້ານັ້ນມີໜຶ່ງດຽວ ບໍ່ມີສິ່ງອື່ນຄູ່ທຽບເທົ່າພຣະເຈົ້າເລີຍ ບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງດ້ານອຳນາດ ຫຼື ການກາບ ໄຫວບູຊາ ຫຼື ໃນດ້ານພຣະນາມຊື່ ແລະ ຄຸນລັກສະນະຂອງພຣະອົງ.

ສາສະຫນາອິສລາມນັ້ນຄືສາສະຫນາດຽວທີ່ຮຽກຮ້ອງມະນຸດສູ່ການຍອມຮັບຄວາມ ຈິງໜຶ່ງດຽວ ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ "ຈົ່ງກ່າວເຖິງມູຮຳມັດ ວ່າພຣະອົງຄືພຣະເຈົ້າພຽງໜຶ່ງ ດຽວ" (ອັລ-ອິຄລາສ : 1)

ກົງກັນຂ້າມກັບສາສະຫນາອື່ນໆ ດັ່ງນັ້ນໃນອິສລາມຈຶ່ງບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອ 'ຕຣິເອກະນຸ ພາບ' ຫຼື ເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າໜຶ່ງດຽວແຕ່ມີສາມຮ່າງ ຫຼື ເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າມີຫລາຍພຣະອົງ ແຕ່ອິສລາມເຊື່ອວ່າບໍ່ມີສິ່ງໃດສັກສິດນອກຈາກພຣະເຈົ້າອັລລໍທໍເທົ່ານັ້ນ ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວ ວ່າ "ຫາກໃນຊັ້ນຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນມີພຣະເຈົ້າອື່ນນອກຈາກອັລລໍທໍ ແນ່ນອນວ່າທັ້ງຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນຍອມຖືກທຳລາຍ ອັລລໍທໍຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງບັນລັງຈະຊົງເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ ຫລາຍກວ່າສິ່ງທີ່ພວກເຂົານຶກຄິດ" (ອັລ-ອັມບິຍາອ໌ : 22)

ເຕົາຮິດ ຫລື ການຍອມຮັບຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວຂອງພຣະເຈົ້າມີ 3 ສ່ວນ ໄດ້ແກ່ :

1. ການຍອມຮັບຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ມີອຳນາດຄວບຄຸມສັບພະສິ່ງທັ້ງຫລາຍພຽງຜູ້ດຽວ.
2. ການຍອມຮັບວ່າພຣະເຈົ້າສົມຄວນແກ່ການກາບໄຫວບູຊາພຽງຜູ້ດຽວ.
3. ການຍອມຮັບໃນພຣະນາມຊື່ ແລະ ຄຸນລັກສະນະອັນສັກສິດ ວ່າເປັນຂອງພຣະເຈົ້າພຽງ ຜູ້ດຽວ.

1. ຄວາມເຊື່ອໃນຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວຂອງພຣະເຈົ້າໃນດ້ານອຳນາດຄວບຄຸມສັບພະສິ່ງ

ຄື ການຍອມຮັບວ່າພຣະເຈົ້າມີພຽງໜຶ່ງດຽວ ແລະ ເປັນຜູ້ສ້າງຈັກກະວານທັງໝົດ ອີກທັງເປັນຜູ້ຄວບຄຸມເບິ່ງແຍງສັບພະສິ່ງທັງໝົດ ພຣະອົງເປັນຜູ້ໃຫ້ເປັນ ເປັນຜູ້ໃຫ້ຕາຍ ໃຫ້ຄຸນໃຫ້ໂທດແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ ແລະມີອຳນາດເໝືອທຸກຢ່າງ ຈະເຮັດຫຍັງກໍໄດ້ ໂດຍບໍ່ມີໃຜມີອຳນາດແບບນີ້ນອກຈາກພຣະອົງພຽງຜູ້ດຽວ.

ສະນັ້ນ, ໃຜທີ່ມີຄວາມເຊື່ອວ່າມີສິ່ງອື່ນທີ່ມີລັກສະນະແບບນີ້ ຫຼື ເຊື່ອວ່າໃນຈັກກະວານນີ້ຫຍັງມີຜູ້ຄວບຄຸມອີກເໝືອນອກຈາກອັລລໍທ໌ ກໍ່ແປວ່າເຂົາຂາດເຕົາຮີດ (ຄວາມເຊື່ອໃນໜຶ່ງດຽວ) ໃນສ່ວນນີ້ໄປ ແລະເປັນຜູ້ທີ່ຕັ້ງພາຄີກັບພຣະເຈົ້າ

ຜົນທີ່ໄດ້ຈາກການຍອມຮັບຄວາມເຊື່ອໃນສ່ວນນີ້ນັ້ນກໍ່ຄື :

1. ມະນຸດຈະຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຄວບຄຸມ ແລະ ກຳໜົດທຸກຢ່າງ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຫລຸດພົ້ນຈາກການກຳໜົດການເບິ່ງແຍ້ງຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ ອຳນາດຂອງພຣະອົງນັ້ນສາມາດສ້າງ ຫຼື ບັນດານສິ່ງໃດກໍ່ຕາມແລ້ວແຕ່ຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້ານັ້ນຄວບຄຸມສອດຄ້ອງກັບເຫດຜົນສະເໝີ ພຣະເຈົ້າຄືຜູ້ສ້າງສັນທຸກສິ່ງ ແລະ ທຸກສິ່ງນັ້ນເປັນສິ່ງຖືກສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າ ທຸກຢ່າງຕ້ອງພິ່ງພາອາໄສພຣະເຈົ້າໃນການດຳລົງຊີວິດ ບໍ່ມີຜູ້ສ້າງໃດນອກຈາກອັລລໍທ໌ ບໍ່ມີຜູ້ໃຫ້ອາຫານ ເຄື່ອງດື່ມ ອາກາດ ນອກຈາກອັລລໍທ໌ ບໍ່ມີຜູ້ຄວບຄຸມບໍລິຫານເບິ່ງແຍ້ງຈັກກະວານນີ້ນອກຈາກພຣະອົງອັລລໍທ໌ພຽງຜູ້ດຽວ ບໍ່ມີຝຸ່ນເມັດໃດ ຫລື ແມ້ແຕ່ອາຕອມຈະເຄື່ອນໄຫວໄດ້ ຫລື ຢຸດນິ່ງໄດ້ນອກຈາກອຳນາດຂອງອັລລໍທ໌ເທົ່ານັ້ນ

2. ການມີຄວາມເຊື່ອແບບນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາຜູກພັນກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຖ້າຈະຂໍກໍ່ຂໍຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ພິ່ງພາພຣະອົງເທົ່ານັ້ນໃນທຸກໆ ດ້ານຂອງຊີວິດ ກ້າທີ່ຈະປະເຊີນໜ້າກັບສິ່ງທັງຫລາຍທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດຢ່າງເດັດດຽວມຸ້ງໝັ້ນ ແລະ ອົດທົນ

ອິສລາມສອນວ່າຖ້າມະນຸດຈະເຮັດສິ່ງໃດກໍຕ້ອງເຮັດຕາມຫລັກເຫດ ແລະ ຜົນທາງວິທະຍາສາດພ້ອມກັບການຂໍ້ກັບພຣະເຈົ້າໃຫ້ການເຮັດສິ່ງນັ້ນບັນລຸເປົ້າໝາຍໄດ້ ຕໍ່ຈາກນັ້ນອີ່ຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນເຮົາກໍຈະພໍໃຈໃນສິ່ງທີ່ຖືກກຳໜົດຂອງພຣະເຈົ້າ ເຮົາຈະບໍ່ຕ້ອງການຫລື ຢາກມີໂລບ ໃນສິ່ງທີ່ຢູ່ນຳຄົນອື່ນ ເພາະພຣະເຈົ້າຫຍັງບໍ່ໄດ້ກຳໜົດໃຫ້ສິ່ງນັ້ນໃຫ້ມາຢູ່ນຳເຮົາ ພຣະອົງຈະເຮັດຫຍັງກໍຕາມແຕ່ຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງຕ້ອງການ ໃຜທີ່ມີຄວາມເຊື່ອແນວນີ້ເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງຍອມຮັບໃນຄວາມເຊື່ອໃນສ່ວນທີ່ສອງນຳ

2. ຄວາມເຊື່ອໃນຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນຖານະຜູ້ທີ່ຄວນແກ່ການກາບໄຫວບູຊາພຽງຜູ້ດຽວ

ນັ້ນຄື ການເຮັດຄວາມດີ ຫລື ພິທີກຳທາງສາສະໜາຕ່າງໆ ເພື່ອອັລລຳຫ໌ພຽງແຕ່ຜູ້ດຽວ ບໍ່ກາບໄຫວສິ່ງອື່ນໃນເດນອກຈາກພຣະອົງອັລລຳຫ໌ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອໃນເຕົາຮີດແນວທາງໃນຂໍ້ນີ້ ເຂົາຈະຕັ້ງໃຈຂໍ ແລະ ມັງຫມາຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າພຽງຜູ້ດຽວ ບໍ່ວ່າຈະເຮັດຫຍັງ ເຊັ່ນ ການລະມາດ, ຂໍພອນ, ບໍລິຈາກທານ, ຖືສິ້ນອົດ ເປັນຕົ້ນ ເຂົາກໍຈະເຮັດເພື່ອອັລລຳຫ໌ຢ່າງບໍລິສຸດໃຈ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອແບບນີ້ຈະຍອມຮັບຄວາມເປັນບ່າວຂອງຕົວເອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າພຽງຜູ້ດຽວ ບໍ່ກາບໄຫວສິ່ງອື່ນໃດ ຫລື ຕັ້ງພາຄີຄຸ່ງຄູ່ກັບພຣະເຈົ້າອີກ.

3. ຄວາມເຊື່ອໃນຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນພຣະນາມຊື່ ແລະ ຄຸນລັກສະນະອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ

ຄື ການເຊື່ອວ່າ ພຣະນາມຊື່ ແລະ ຄຸນລັກສະນະຕ່າງໆຂອງພຣະເຈົ້າທັງຫລາຍມີຢູ່ນຳພຣະເຈົ້າພຽງຜູ້ດຽວ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະມີພຣະນາມ ແລະ ລັກສະນະແບບນີ້ຄືພຣະເຈົ້າໄດ້ອີກທຸກໆ ພຣະນາມຊື່ຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນແມ່ນຊື່ທີ່ດີທັງໝົດ ບົ່ງບອກຄວາມສົມບູນແບບບໍ່ມີຂໍ້ຜິດພາດໃດໆ ແລະ ບໍ່ມີສັບພະສິ່ງໃດຈະຄືກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ອີກ

ທ່ານສາດສະດາທູດມູຮຳມັດສອນວ່າພຣະເຈົ້ານັ້ນມີ 99 ຊື່ ເຊັ່ນ ຜູ້ຊົງເມດຕາ, ຜູ້ຊົງອະໄພ, ຜູ້ຊົງເປັນລາຊາ, ຜູ້ຊົງເປັນສັນຕິ, ຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່, ຜູ້ຊົງຄວບຄຸມທຸກສິ່ງ, ຜູ້ຊົງອຳນາດເໜືອທຸກຢ່າງ ອິສລາມສອນໃຫ້ເຮົານັ້ນເຊື່ອວ່າຊື່ເຫລົ່ານີ້ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າພຽງຜູ້

ດຽວ ເພື່ອທີ່ມຸສລິມນັ້ນຈະໄດ້ຂໍຄວາມເມດຕາ ແລະ ຂໍອະໄພໂທດນໍາພຣະເຈົ້າ ຮ່ວມທັງ ເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້ານັ້ນມີອໍານາດເໜືອທຸກສິ່ງ ເຮັດໄດ້ທຸກຢ່າງຕາມຈຸດປະສົງຄວາມ ຕ້ອງການ ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດເອົາຊະນະເໜືອໄດ້ ເປັນລາຊາເໜືອປວງ ລາຊາທັງຫລາຍ ພຣະອົງຈະເອົາກະສັດໃນໂລກນີ້ມາສືບສວນທຸກຄົນໃນມື້ສິ້ນໂລກ.

ການມີຄວາມເຊື່ອຕໍ່ເຕົາຮິດໃນສ່ວນນີ້ປະກອບຈາກສອງຫລັກການນີ້ຮ່ວມກັນ ຄື :

1. ການຍອມຮັບ: ຫມາຍຄວາມວ່າ ຕ້ອງຍອມຮັບຊື່ ແລະ ລັກສະນະຕ່າງໆ ທີ່ພຣະເຈົ້າກ່າວໄວ້ໃນຄໍາພີອັລກຸຣອານ ຫລື ສາດສະດາທູດໄດ້ສອນເຮົາ

2. ການເຊື່ອໃນຄວາມບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງຈາກຂໍ້ຜິດພາດ ຫລື ຄວາມບໍ່ສົມບູນ ແບບທັງຫລາຍ: ຄື ຕ້ອງປະຕິເສດໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າປະຕິເສດໃນສິ່ງທີ່ກ່ຽວກັບລັກສະນະ ຂອງພຣະເຈົ້າ ເຊັ່ນ ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ **"ບໍ່ມີສິ່ງໃດຄືກັບພຣະເຈົ້າອີກ"** (ອັຊຊູຣ໌ : 11) ປະໂຫຍກດັ່ງກ່າວໃນຄໍາພີນັ້ນກໍາລັງບອກວ່າພຣະເຈົ້ານັ້ນບໍ່ຄືສິ່ງໃດໆ ທັງຫລາຍໃນ ຈັກກະວານນີ້ ແລະໃນຂະນະດຽວກັນ ພຣະອົງຍັງເປັນຜູ້ສົມບູນແບບທີ່ສຸດ ບໍ່ມີສິ່ງໃດຄື ກັບພຣະອົງ

ຄວາມເຊື່ອສິ່ງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ຫລາຍສາສະຫນານັ້ນບໍ່ມີ ເຊັ່ນ ສາສະຫນາຄຣິດສະຕຽນ ເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້ານັ້ນມີເມຍ ມີລູກ ຄືກັບຄົນທົ່ວໄປ ສາມາດບໍ່ໃສ່ເສື້ອຜ້າໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນໄດ້ (ປະໂປ້), ສາມາດລັບນອນນໍາຄົນອື່ນໄດ້ ພຣະເຈົ້າອາດບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຮູ້ທຸກຢ່າງກໍ່ໄດ້ ສາມາດອ່ອນແອໄດ້, ອາດຈະເສຍໃຈ, ລືມ, ເສຍດາຍ, ອາດຈະນອນຕື່ນ, ຮ້ອງໄຫ້, ດື່ມ ເຫລົ້າເມົາຢາ, ເມື່ອຍ, ພັກຜ່ອນ, ສະບາຍ ຄືກັບມະນຸດກໍ່ໄດ້ທັງຫມົດ ເຊັ່ນໃນຄໍາພີໄບ ເບິນກ່າວວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ໂຮເຊອາຫລັບນອນນໍາຜູ້ຫຍິງຄົນຫນຶ່ງ ແລະ ສັ່ງໃຫ້ມີລູກ ນໍາຜູ້ຫຍິງຄົນນັ້ນ ໃນຄໍາພີໄບເບິນນັ້ນຫຍັງກ່າວວ່າ ພຣະເຈົ້ານັ້ນມັກກິນຊີ້ນປັ້ງ, ແລະ ພຣະເຈົ້າກໍ່ເຄີຍຫລິ້ນນໍາເອວາຜູ້ເປັນເມຍຂອງອາດັມ, ເຄີຍມັດຜົມໃຫ້ກັບເອວາ, ແລະມັກ ຫລິ້ນນໍາປາຍັກ ແລະຫຍັງບອກວ່າພຣະເຈົ້ານັ້ນຈະອ່ານຄໍາພີໄບເບິນທຸກຄົນກ່ອນນອນ,

ບອກວ່າພຣະເຈົ້ານັ້ນບໍ່ມີຄວາມຮູ້ເລື່ອງອານາຄົດ, ວ່າພຣະເຈົ້ານັ້ນມີຮູບຮ່າງຄືກັບປາມິກ, ຊຽນຫນັງສືດ້ວຍບິກສໍຄືກັບກັບມະນຸດ, ມັກຂີ່ລົງຂີ່ລຶມ, ເຮັດຫຍັງກໍ່ຜິດພາດຫລາຍເທື່ອ ແລ້ວກໍ່ເສຍໃຈ ທັງທີ່ຄວາມຈິງແລ້ວພຣະເຈົ້າຊົງບໍລິສຸດຈາກຄວາມບໍ່ສົມບູນແບບນີ້ທັງຫມົດ

ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການມີຄວາມເຊື່ອເຕົາຮິດນີ້ :

1. ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກຊື່ ແລະ ລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າກໍ່ຈະແຮງຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນ ເຮັດໃຫ້ເຂົານັ້ນມີຄວາມສັດທາທີ່ເຂັ້ມຂົ້ນຫລາຍຂຶ້ນ ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈນັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ, ຄວາມໃຫ້ກຽດ, ແລະຄວາມນອບນັອມຕໍ່ພຣະເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນ ເມື່ອຈະຂໍສິ່ງໃດຕໍ່ພຣະເຈົ້າກໍ່ຈະເອີ້ນຂານພຣະເຈົ້າດ້ວຍກັບຊື່ທີ່ມ່ວນອ່ອນຊ້ອນເຫລົ່ານີ້ ເຊັ່ນດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ "ພຣະເຈົ້ານັ້ນມີຊື່ທີ່ມ່ວນ ແລະ ງົດງາມຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຈົ່ງຂໍພຣະເຈົ້າດ້ວຍການເອີ້ນຊື່ຕ່າງໆເຫລົ່ານີ້." (ອັລອະອໍຣອຟ : 180) ເຊັ່ນການກ່າວວ່າ 'ໂອ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ປະທານປັດໄຈຊົບ, ຂໍຈົ່ງປະທານປັດໄຈໃຫ້ເຮົາແດ່!' 'ໂອ້ຜູ້ຊົງອະໄພໂທດ, ໂປດອະໄພໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍນ່າ!' 'ໂອ້ຜູ້ຊົງເມດຕາສູງ, ໄດ້ໂປຣດເມດຕາຂ້ອຍແດ່!'

'ຊິຮິກ' ການຕັ້ງພາຄີສິ່ງອື່ນຄຽງຄູ່ກັບພຣະເຈົ້າ

ການຕັ້ງພາຄີ ເປັນສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບເຕົາຮິດ (ຄວາມເຊື່ອໃນຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວຂອງພຣະເຈົ້າ) ຄືການເຊື່ອວ່າມີສິ່ງອື່ນຄືກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ໃນຄວາມເຊື່ອ 3 ສ່ວນທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງ

ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ເຊື່ອວ່າມີພຣະເຈົ້າອື່ນຄືກັບອັລລໍທໍທີ່ສ້າງຈັກກະວານຄືກັນ, ຄວບຄຸມໃຫ້ເປັນໃຫ້ຕາຍຄືກັນ, ຖືວ່າເຂົາຄົນນັ້ນເປັນຜູ້ຕັ້ງພາຄີກັບພຣະເຈົ້າ ເຊັ່ນດຽວກັນ, ໃຜທີ່ບຸຊາສິ່ງອື່ນນອກຈາກອັລລໍທໍແລ້ວ ກໍ່ນັບວ່າເຂົາຕັ້ງພາຄີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຫລືໃຜທີ່ເອີ້ນຂານພຣະເຈົ້າດ້ວຍລັກສະນະທີ່ບໍ່ສົມບູນແບບ ກໍ່ນັບວ່າເຂົາຕັ້ງພາຄີຕໍ່ພຣະເຈົ້າຄືກັນ ມຸສລິມຜູ້ສັດທາຕໍ່ພຣະເຈົ້າຈໍາເປັນຈະບໍ່ຕ້ອງມີຄວາມເຊື່ອຕັ້ງພາຄີເຫລົ່ານີ້ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມີຄວາມສັດທາທີ່ຖືກຕ້ອງ

1. ຫລັກສັດທາ 6 ປະການ

ທ່ານສາດສະດາທູດມູຮັມຫມັດໄດ້ກ່າວວ່າ "ສັດທາຄືການເຊື່ອວ່າ :

1. ພຣະເຈົ້າຄືອັລລໍຫໍ້
2. ເຊື່ອໃນເທວະດາ ຫລື ມາລາອີກະ ຂອງອັລລໍຫໍ້
3. ເຊື່ອໃນຄໍາພີຂອງອັລລໍຫໍ້
4. ເຊື່ອໃນສາດສະດາທູດຂອງອັລລໍຫໍ້
5. ເຊື່ອໃນມື້ສິ້ນໂລກ
6. ເຊື່ອວ່າການກຳໜົດເລື່ອງດີ ແລະບໍ່ດີ ນັ້ນມາຈາກພຣະອົງອັລລໍຫໍ້ພຽງຜູ້ດຽວ.

ການສັດທານັ້ນ ຫມາຍຄວາມວ່າຕ້ອງເຊື່ອຢ່າງສົມບູນແບບເຊື່ອຢ່າງປັກໃຈ ຫນັກແຫນ້ນ ບໍ່ມີຄວາມສົງໄສໃດໆຕໍ່ຫລັກການທັງ 6 ປະການນີ້ ບໍ່ແນວນັ້ນຈະບໍ່ເອີ້ນວ່າ ເປັນມຸສລິມຜູ້ສັດທາໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ, ມຸສລິມທີ່ຍັງມີຄວາມຄ້ອງຄ່າໃຈຂໍ້ໃດຂໍ້ໜຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງ ສຶກສາຫລັກສັດທາໃນຂໍ້ນັ້ນໃຫ້ຊັດເຈນຢ່າງຮີບດ່ວນເພື່ອຈະບໍ່ໃຫ້ຕົນເອງຕົກສາສະຫນາ

1.1 ສັດທາເຊື່ອວ່າອັລລໍຫໍ້ເປັນພຣະເຈົ້າ

ດັ່ງທີ່ກ່າວມາແລ້ວວ່າການສັດທານັ້ນຄືການເຊື່ອຢ່າງປັກໃຈຫນັກແຫນ້ນ 100% ຕ້ອງເຊື່ອດ້ວຍໃຈ ສະແດງອອກດ້ວຍການກະທຳ ຄວາມເຊື່ອນີ້ອາດຈະຂຶ້ນລົງໄດ້ ຖ້າ ເຮັດຄວາມດີກໍ່ແຮງສັດທາເຊື່ອກໍ່ຈະຫລາຍຂຶ້ນ ແຕ່ຖ້າຫາກເຮັດບາບກໍ່ຈະມີຄວາມສັດທາ ຫລຸດລົງ ດັ່ງນັ້ນ, ການສັດທາເຊື່ອວ່າອັລລໍຫໍ້ຄືພຣະເຈົ້າ ຄື ການເຊື່ອ ແລະ ຍອມຮັບ ຫລັກການເຕົາຮິດຂອງ 3 ສ່ວນທີ່ກ່າວມາຂ້າງຕົ້ນແລ້ວ ນັ້ນກໍ່ຄື :

- 1- ເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າແມ່ນຜູ້ຄວບຄຸມຈັກກະວານແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ.
- 2- ເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຄູ່ຄວນເຄົາລົບກາບໄຫວບູຊາພຽງຜູ້ດຽວ.
- 3- ເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າມີນາມຊື່ ແລະ ຄຸນລັກສະນະອັນສັກສິດພຽງຜູ້ດຽວ ທີ່ມີປະກົດໃນຄຳພີອັລກູຣອານ ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງທ່ານສາດສະນະທູດ ຕ້ອງເຊື່ອນຳວ່າພຣະເຈົ້າມີທຸກໆຄຸນລັກສະນະທີ່ສົມບູນແບບ ແລະ ປາດສະຈາກທຸກໆ ຄຸນລັກສະນະທີ່ຄືກັບສັບພະສິ່ງທັງຫລາຍ

ການເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້ານັ້ນມີຕົວຕົນຢູ່ແທ້ ເປັນຄວາມເຊື່ອທີ່ມັນຝັງລຶກຢູ່ໃນໃຈຂອງມະນຸດທຸກຄົນ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຊອກຫາຫລັກຖານໃຫ້ເກີດຄວາມວຸ້ນວາຍ ມະນຸດເກືອບທຸກຄົນທີ່ຢູ່ບົນໂລກນີ້ເກືອບທຸກສາສະຫນາ ຈຶ່ງເຊື່ອວ່າມີພຣະເຈົ້າຢູ່ແທ້ຈິ່ງ ພຽງແຕ່ບ້າງສາສະຫນານັ້ນອາດຈະໃຫ້ລັກສະນະພຣະເຈົ້າຜິດແປກໄປ ເຊັ່ນ ວ່າມີລູກ, ຫຼືເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້ານັ້ນມີຫລາຍສິບຫລາຍຮ້ອຍພຣະອົງ ເຊັ່ນສາສະຫນາຮິນດູ, ຫຼືເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າເກີດຈາກມະນຸດທີ່ເຮັດສະມາທິຈົນບັນລຸພະລັງອຳນາດທີ່ສັກສິດ ເຊັ່ນສາສະຫນາພຸດ

ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອເວລາມະນຸດນັ້ນມີຄວາມເຊື່ອຢູ່ໃນຈິດໃຈລຶກໆ ວ່າພຣະເຈົ້າມີຕົວຕົນຢູ່ແທ້ ມະນຸດກໍ່ມັກພຶ່ງພາຫາພະເຈົ້າໃນເວລາທີ່ພົບເຈົ້າຄວາມຫຍາກລຳບາກ ເຊັ່ນ ເວລາພົບເຈົ້າເລື່ອງຫນ້າເສົ້າເສຍໃຈ ຫລື ພົບໄພພິບັດ ທຳມະຊາດນີ້ມີຢູ່ນຳມະນຸດທຸກຄົນ ເຖິງວ່າມະນຸດບ້າງຄົນພະຍາຍາມກຳຈັດຄວາມເຊື່ອນີ້ອອກໄປກໍ່ຕາມ

ຕົວຕົນຂອງການມີຂອງມະນຸດນີ້ເອງແຫລະ ຄືຫລັກຖານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດເຖິງການມີຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ຄົນທີ່ໃຊ້ຄວາມຄິດພິຈາລະນາຈະເບິ່ງວ່າປັນຍາ ແລະ ປະສາດສຳພັດອັນລະອຽດອ່ອນ ຮວມເຖິງລະບົບຕ່າງໆ ທີ່ເຮັດວຽກຢ່າງເໝາະສົມໃນຮ່າງກາຍເຫລົ່ານັ້ນ ເປັນຂອງຂ້ວນທີ່ພຣະເຈົ້າມອບໃຫ້ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະສ້າງສັນຜົນງານແບບນີ້ໄດ້ນອກຈາກຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າພຽງຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນ ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ "ໃນຕົວຂອງພວກເຈົ້າເອງພວກເຈົ້າກໍ່ບໍ່ເບິ່ງແຕ່ບໍ່?" (ອັຊຊາຮີຍາຕ : 21)

ຫຼືຈະເປັນຄວາມເຊື່ອເຫດຜົນງ່າຍໆ ວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຕ້ອງມີຜູ້ສ້າງ ສັບພະສິ່ງຢ່າງ ຫລວງຫລາຍໃນໂລກ ແລະ ຈັກກະວານ ທີ່ເຮົາເຫັນທຸກມື້ນີ້ ແນ່ນອນວ່າຕ້ອງມີຜູ້ສ້າງ ຫມູ່ ດາວທີ່ໂຄຈ້ອນຕາມວິທີບໍ່ຕໍາກັນ ມຸນວຽນຮອບຕົວເກີດເປັນຮອບເດືອນຮອບປີ ເປັນດາວ ເຫືອນໍາທາງມະນຸດຍາມຄໍາຄືນ ມີດວງດາວທີ່ຫມົດອາຍຸລະເບີດເປັນຫລຸມດໍາ ມີດາວເຄາະ ເກີດໄຫມ່ຢູ່ຕະຫລອດ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ດ້ວຍຄວາມບັງເອີນ ນອກຈາກຈະຕ້ອງມີຜູ້ສ້າງຜູ້ທີ່ມີຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຮອບຮູ້ແລະປາມິດລະອຽດອ່ອນ.

ໃນເມື່ອເຫດຜົນງ່າຍໆ ວ່າທຸກສິ່ງຕ້ອງມີຜູ້ສ້າງ ສິ່ງຕ່າງໆ ບໍ່ສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ ດ້ວຍຕົວມັນເອງ ຫລື ດ້ວຍຄວາມບັງເອີນ ເຊັ່ນ ລົດຍົນທີ່ເຮົາຂັບກໍຕ້ອງມີໂຮງງານຜູ້ ຜະລິດ ບໍ່ວ່າເຄື່ອງຄົດເລກ ຫລື ຄອມພິວເຕີທີ່ເຮັດວຽກຢ່າງລະອຽດຫຍັງຕ້ອງມີຜູ້ສ້າງເລີຍ ການວ່າງເລັກເອົາໄວ້ຈຸດໜຶ່ງເປັນເວລາຮ້ອຍ ຫຼື ລ້ານປີ ມັນກໍບໍ່ສາມາດກໍ່ຕົວເອງຂຶ້ນມາ ເປັນເຄື່ອງຄົດເລກໄດ້ເອງ ບໍ່ຕ້ອງໄປເວົ້າຮອດການມີຂຶ້ນມາເອງ ໂດຍບໍ່ມີວັດຖຸພື້ນຖານ ໃດໆ ກໍຂຶ້ນມາ ຄືເລີ່ມຈາກສູນນັ້ນເອງ ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ **"ຫລືສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນມີຂຶ້ນມາ ເອງ? ຫຼື ມັນເປັນຜູ້ສ້າງຂຶ້ນມາເອງຫວາ?"** (ອັຕຕູຣ : 35)

ຄວາມຫມາຍຂອງປະໂຫຍກຄໍາພີນັ້ນ ຄື ມະນຸດນັ້ນບໍ່ມີຂຶ້ນມາເອງໂດຍຂາດຜູ້ສ້າງ ແລະເຊັ່ນດຽວກັນ, ມະນຸດກໍບໍ່ໄດ້ສ້າງຕົວເອງ ດັ່ງນັ້ນ, ຈິ່ງບໍ່ແປກທີ່ຕ້ອງມີພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ ສ້າງ ທຸກລະບົບລະບຽບຕ່າງໆ ບໍ່ວ່າຈະເປັນ ດາວເຄາະ, ດາວທີ່ມີແສງ, ດາວທີ່ບໍ່ມີແສງ, ທ້ອງຟ້າ, ຫມູ່ເມກ ເປັນຫລັກຖານອັນຊັດເຈນອັນມີຢູ່ແທ້ຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສ້າງ ພຣະເຈົ້າ ກ່າວວ່າ **"ຄືການສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລະອຽດອ່ອນຕໍ່ທຸກສິ່ງ."** (ອັນນັມລຸ : 88)

ດັ່ງນັ້ນ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນດາວເຄາະ ຫຼື ດາວມີແສງ ຫຼືດາວບໍ່ມີແສງ ກໍຈະມີວິທີການ ໂຄຈ້ອນຂອງຕົວມັນເອງ ບໍ່ລໍາເກີນແຊກແຊງດາວດວງອື່ນເລີຍ ບໍ່ສະນັ້ນຈັກກະວານກໍ ຈະເກີດຄວາມວຸ້ນວາຍ ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ **"ດວງອາທິດບໍ່ສົມຄວນລໍາຫນ້າດວງເດືອນ ກາງຄືນກໍບໍ່ຄວນລໍາຫນ້າກາງເວັນ ທຸກໆ ຢ່າງຍອມຢູ່ຕາມວິທີຂອງເສັ້ນໂຄຈ້ອນ."** (ສູເຣາະຫໍ ຍາຊິນ : 40)

1.2 ການສັດທາຕໍ່ເທວະທູດ (ມາລາອີກະຫໍ)

ການສັດທາຕໍ່ເທວະທູດມາລາອີກະ ຄື ການເຊື່ອວ່າເທວະທູດນັ້ນເປັນສິ່ງຖືກສ້າງ ເຊັ່ນດຽວກັບມະນຸດ ພຣະເຈົ້າສ້າງເທວະທູດມາລາອີກະຂຶ້ນມາເພື່ອມາຮັບໃຊ້ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ ແລະ ດໍາເນີນຕາມຄໍາສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຫ້າມເຮັດຜິດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ

ເທວະທູດນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ມີຊີວິດອີກສິ່ງໜຶ່ງທີ່ມະນຸດບໍ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນ ແລະ ເຂົ້າຫາ ໄດ້ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງເທວະທູດມາລາອີກະຈາກແສງ, ໃຫ້ມີບົກ, ແລະເປັນຜູ້ເບິ່ງແຍ້ງ ສະຫວັນ ແລະ ນາລົກ, ເປັນຜູ້ປະຕິບັດຕາມຄໍາສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ ເທວະທູດມາລາອີກະ ບ້າງທ່ານເຮັດໜ້າທີ່ແບກບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າ, ບ້າງທ່ານຖືກໃຊ້ໃຫ້ເບິ່ງມະນຸດໃຫ້ບັນທຶກ ຄວາມດີຄວາມຊົ່ວທຸກຢ່າງທີ່ມະນຸດເຮັດ.

ເທວະທູດມາລາອີກະ ນັ້ນມີຈໍານວນຫລວງຫລາຍບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈໍານວນແທ້ຈິ່ງຍົກ ເວັ້ນອັລລໍທ໌ ແຕ່ເທວະທູດມາລາອີກະ ບ້າງສ່ວນນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຊື່ ແລະ ໜ້າທີ່ເອົາ ໄວ້ ເຊັ່ນ:

- 'ເທວະທູດຍິບຣິລ' ເຮັດໜ້າທີ່ເອົາຄໍາສອນຈາກພຣະເຈົ້າມາສູ່ສາດສະນະທູດ.
- 'ເທວະທູດມິກາອິນ' ເຮັດໜ້າທີ່ເບິ່ງແຍງຝົນ ອາຫານ.
- 'ເທວະທູດອິສຣໍຟິນ' ເຮັດໜ້າທີ່ເປົ້າສັນຍານວັນສິ້ນໂລກ.
- 'ເທວະທູດມາລິກ' ເບິ່ງແຍງນາລົກ.
- 'ເທວະທູດຣິດວານ' ເບິ່ງແຍງສະຫວັນ.

ເທວະທູດບໍ່ມີຄວາມສັກສິດໃດໆ ບໍ່ມີອໍານາດໃດໆ ຄືພຣະເຈົ້າ ເທວະທູດສາມາດ ຕາຍໄດ້ແຕ່ຂໍ້ແທ້ຈິ່ງຂອງຕົວຕົນເທວະທູດນັ້ນເປັນແນວໃດມະນຸດນັ້ນກໍບໍ່ສາມາດຮູ້ໄດ້ ຍົກເວັ້ນເທົ່າທີ່ສາດສະນະທູດໄດ້ສອນເຮົາໄວ້ເທົ່ານັ້ນ.

ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການເຊື່ອວ່າເທວະທູດນັ້ນມີແທ້:

1- ເຮັດໃຫ້ຜູ້ສັດທານັ້ນເຊື່ອໃນອຳນາດຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະວ່າເທວະທູດເປັນສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລ້ວຜູ້ສ້າງກໍຕ້ອງຍິ່ງໃຫຍ່ໄປກວ່ານັ້ນອີກ ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ສັດທາກໍຈະໃຫ້ກຽດ ແລະ ຄວາມຫຍິ່ງໃຫຍ່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ

2- ເຮັດໃຫ້ມະນຸດນັ້ນເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ເພາະໃນເມື່ອເຊື່ອວ່າມີເທວະທູດສ່ວນໜຶ່ງເຮັດໜ້າທີ່ບັນທຶກຄວາມດີຄວາມຊົ່ວໃນທຸກສິ່ງທີ່ມະນຸດໄດ້ກະທຳ ກໍຕ້ອງຍອມເຮັດໃຫ້ມະນຸດນັ້ນຍ້ານພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ຍາກເຮັດຜິດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ບໍ່ວ່າຈະເປັນທີ່ປົກປິດຫລືເປີດເຜີຍ

3- ຈະເຮັດໃຫ້ມະນຸດນັ້ນອົດທົນເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຮູ້ສຶກສະຫງົບທາງຈິດໃຈ ເຊື່ອວ່າເຮົານັ້ນຖືກຝາກຟັງໃຫ້ເທວະທູດເບິ່ງແຍ້ງ ແລະ ເທວະທູດມາລາອີກະນັ້ນກໍເຮັດໜ້າທີ່ຢ່າງດີ

4- ຈະຂອບໃຈພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະເຈົ້ານັ້ນໃຫ້ກຽດມະນຸດເໝືອເທວະທູດມາລາອີກະເຖິງວ່າເທວະທູດຈະມີຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ມີພະລັງອຳນາດຫລາຍກ່ວາກໍຕາມ

1.3 ການສັດທາຕໍ່ຄຳພີ

ຄຳພີແມ່ນຄຳເວົ້າຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ສັດທານັ້ນຕ້ອງເຊື່ອວ່າຄຳພີທຸກເຫລັ້ມທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານລົງມາໃຫ້ສາດສະນະທູດທັ້ງຫລາຍຕະຫລອດຍຸກຕັ້ງແຕ່ອາດິດສະໄຫມທີ່ຜ່ານມາ ບໍ່ພຽງແຕ່ຄຳພີອັລກຸຣອານຂອງສາດສະດາມູຮຳຫມັດທ່ານສຸດທ້າຍເທົ່ານັ້ນ ແລະສິ່ງທີ່ສຳຄັນ, ຕ້ອງເຊື່ອວ່າຄຳພີອັລກຸຣອານແມ່ນຄຳພີເຫລັ້ມກວຽວ ແລະ ເປັນເຫລັ້ມສຸດທ້າຍເຊິ່ງມາຍົກເລີກບົດບັນຊາກ່ອນໜ້າທັ້ງຫມົດ ແລະ ເຊື່ອວ່າຄຳພີອັລກຸຣອານນັ້ນໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກພຣະເຈົ້າຈາກການດັດແປງຫລືປ້ອມແປງ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ "ເຮົາໄດ້ປະທານຄຳພີອັລກຸຣອານລົງມາ ແລ້ວເຮົາຈະເປັນຜູ້ຮັກສາມັນເອງ." (ອັລຮິຈຣຸ : 9)

ອັລກຸຣອານນັ້ນບໍ່ເຄີຍຖືກສັງຂະຍະນາດັດແປງແຕ່ແນວໃດເລີຍ ບໍ່ຄືຄຳພີໄບເບິນ ທັງພັນທະສັນຍາເກົ່າຂອງໂມເຊ ແລະ ພັນທະສັນຍາໃໝ່ຂອງພຣະເຢຊູ ນີ້ເປັນຫລັກ ຖານໜຶ່ງທີ່ເປັນສັດຈະທຳອັນຖືກຕ້ອງໜຶ່ງດຽວຂອງອິສລາມ ຄຳພີອັລກຸຣອານນັ້ນເປັນຄຳ ພີເຫລັ້ມດຽວທີ່ບໍ່ມີການປ່ຽນແປງເລີຍພຽງແຕ່ອັກສອນດຽວກໍ່ຕາມ ໃນຂະນະທີ່ຄຳພີກ່ອນ ຫນ້ານັ້ນໃນອາດິດໄດ້ຮັບການປ່ຽນແປງເພີ່ມຕື່ມໄປຫມົດແລ້ວ ຕົວຢ່າງທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນກໍ່ ຄືຄຳພີໄບເບິນຣ໌ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ໂມເຊ ແລະ ພຣະເຢຊູ

ຄຳພີໄບເບິນຣ໌ນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ທ່ານສາດສະດາທູດ 3 ຄົນ ຄື :

- 1- ໂມເຊ (ນະບີມູຊາ) ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານພັນທະສັນຍາເກົ່າໃຫ້.
- 2- ເດວິດ (ນະບີດາວູດ) ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານບົດເພງການສັນລະເສີນໃຫ້.

3- ພຣະເຢຊູ (ນະບີອີຊາ) ພຣະເຈົ້າກໍ່ໄດ້ປະທານພັນທະສັນຍາໃໝ່ໃຫ້. ເຊິ່ງ ປະຈຸບັນນີ້ບໍ່ມີເຫລືອອີກແລ້ວ ເພາະພັນທະສັນຍາໃໝ່ທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນນັ້ນເປັນຂອງ ລູກສິດຂອງພຣະເຢຊູ ບໍ່ແມ່ນຄຳເວົ້າຂອງພຣະເຢຊູເອງ

ເຊັ່ນດຽວກັນ, ພຣະເຈົ້າກໍ່ໄດ້ປະທານຄຳພີບ້າງເຫລັ້ມໃຫ້ກັບອັບຣາມ (ນະບີອິບຣິ ອິມ) ແຕ່ຄຳພີອັລກຸຣອານເປັນຄຳພີເຫລັ້ມສຸດທ້າຍ ແລະ ຍົກເລີກບົດບັນຍັດທັງຫມົດໃນ ກ່ອນຫນ້ານັ້ນ ບໍ່ວ່າຈະແມ່ນຄຳພີໄບເບິນກໍ່ຖືກຍົກເລີກ

ຫນ້າທີ່ຂອງເຮົາທີ່ຕ້ອງມີຕໍ່ອັລກຸຣອານ :

- 1- ຕ້ອງຮັກອັລກຸຣອານ ໃຫ້ກຽດ ແລະ ເຄົາລົບ ນັ້ນກໍ່ຍ້ອນວ່າອັລກຸຣອານຄືຄຳເວົ້າ ຂອງພຣະເຈົ້າເຊິ່ງແມ່ນຄຳເວົ້າທີ່ແທ້ຈິງທີ່ສຸດ
- 2- ຕ້ອງດູຫມັ້ນອ່ານອັລກຸຣອານ ແລະໃຊ້ປັນຍາພິຈາລະນາຄວາມຫມາຍພິຈາລະນາເຖິງອຸ ທາຮອນ ແລະເລື່ອງເລົ່າໃນຍຸກອາດິດເພື່ອເອົາມາເປັນບົດຮຽນໃນຊີວິດເຮົາ
- 3- ຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງສອນຕ່າງໆ ໃນຄຳພີອັລກຸຣອານ ແລະໃຊ້ຄຳພີອັລກຸຣ ອານເປັນວິທີທາງໃນການດຳເນີນຊີວິດ

1.4 ການສັດທາຕໍ່ສາດສະນະທູດ

ແມ່ນການເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຄົນໆ ໜຶ່ງໃນກຸ່ມຊົນມະນຸດຊາດໃຫ້ເປັນສາດສະດາທູດ (ພາສາອາຫຼັບເອີ້ນວ່າ ນະບີ) ເພື່ອສອນມະນຸດໃຫ້ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າທີ່ແທ້ຈິງທີ່ບໍ່ມີພາຄີຄຽງຄູ່ ແລະໃຫ້ມະນຸດປະຕິເສດບໍ່ເຊື່ອຖືສິ່ງສັກສິດອື່ນ

ສາດສະດາທູກທ່ານເປັນຄົນດີ ຮັກສາຄວາມຈິງ ບໍ່ຂີ້ຕົວະແມ້ແຕ່ເທື່ອດຽວ ເປັນຜູ້ຊື່ນໍາມະນຸດໄປສູ່ເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ ພຣະເຈົ້າຍັງໄດ້ໃຫ້ສາດສະດາທູດບາງທ່ານເຮັດການອັດສະຈັນເພື່ອທ້າທາຍມະນຸດທີ່ປະຕິເສດແລະເພື່ອຍືນຍັນຄວາມຈິງ ເຊັ່ນ ໃຫ້ໄມ້ເທົ້າຂອງໂມເຊ (ນະບີມູຊາ) ກາຍຮ່າງເປັນງູໃຫຍ່, ໃຫ້ພະເຍຊູ (ນະບີອີຊາ) ສາມາດຮັກສາຄົນຕາບອດແລະຄົນຕາຍໄດ້, ແລະໃຫ້ນະບີມູຮໍາມັດສະແດງການຕັດດວງເດືອນ

ສາດສະດາທູດທຸກທ່ານໄດ້ເຜີຍແຜ່ທຸກຄໍາສອນທີ່ພຣະເຈົ້າສັ່ງໃຊ້ໂດຍບໍ່ໄດ້ປົກປິດຫຼື ເພີ່ມເຕີມສິ່ງໃດບໍ່ວ່າຈະເປັນອັກສອນດຽວ ບໍ່ມີສາດສະດາທູດທ່ານໃດສອນໃຫ້ມະນຸດປ່ຽນມາກາບໄຫວ້ຕົວເອງ ເຊັ່ນ ພະເຍຊູ (ນະບີອີຊາ) ກໍ່ເປັນພຽງມະນຸດທໍາມະດາທີ່ພຣະເຈົ້າແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນສາດສະດາທູດ ເຮັດໜ້າທີ່ເຜີຍແຜ່ ບໍ່ໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າ ຫຼື ລູກຂອງພຣະເຈົ້າແຕ່ຢ່າງໃດ ແລະບໍ່ໄດ້ຖືກຕຶງໄມ້ກາງເຂນເສີຍຊີວິດ ແຕ່ຖືກພຣະເຈົ້າຊ່ວຍໃຫ້ໜີໄປໄດ້ແລະໃຫ້ລູກສິດຜູ້ທໍາຣະຍົດຖືກຕຶງໄມ້ກາງເຂນແທນ ປັດຈຸບັນນີ້ພະເຍຊູຫຍັງບໍ່ຕາຍແຕ່ພຣະເຈົ້າຮັກສາໄວ້ ແລະໃຫ້ເປີດເຜີຍໂຕອີກເທື່ອຕອນຈະໃກ້ຮອດມື້ສິ້ນໂລກ.

ແມ່ຂອງພະເຍຊູແມ່ນ ພຣະແມ່ມາຣຽມ (ມັຣຍັມ) ເປັນຄົນດີທີ່ອາໄສຢູ່ໃນວັດຕະຫລອດບໍ່ໄດ້ແຕ່ງງານນໍາໃຜ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພະເຍຊູເກີດມາໂດຍບໍ່ມີພໍ່ຈິງໃຫ້ມາຣຽມຖືຜາທັນທີບໍ່ໄດ້ມີຜູ້ບ່າວມາແຕະຕ້ອງໂຕແຕ່ຢ່າງໃດ ພຣະເຈົ້າເວົ້າວ່າ "ສໍາຫຼັບພຣະເຈົ້າ ນະບີອີຊາ ກໍ່ຄືກັບອາດໍາທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງມາຈາກດິນ ພຣະອົງສັ່ງໃຫ້ມັນເປັນແລ້ວມັນກໍ່ເປັນຂຶ້ນມາ." (ອາລຸອິມຣອນ : 59)

ພະເຍຊູຈະເປີດເຜີຍໂຕອີກເທື່ອຕອນຈະໃກ້ຮອດມື້ສິ້ນໂລກ ເພື່ອມາປົກຄອງໃຫ້ໂລກນີ້ເປັນໄປຕາມສາດສາໜາຂອງນະບີມູຮໍາມັດ ຈາກນັ້ນທ່ານກໍ່ຈະຕາຍຄືຄົນປົກກະຕິ

ຊາວຄຣິດສະຕຽນແລະຊາວຍິວໃນອະດີດເຮັດຮ້າຍ ແລະກ່າວຫາດູກສາດສະນະ ທູດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ເຊິ່ງເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ເພາະສາດສະນະທູດແມ່ນມະນຸດທີ່ສົມບູນ ແບບທີ່ພຣະເຈົ້າເລືອກມາໃຫ້ເຮັດໜ້າທີ່ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ນັ້ນແມ່ນການເຜີຍແຜ່ຄຳສອນ ແລະເປັນຜູ້ນຳແບບຢ່າງແກ່ມະນຸດ ເຊັ່ນ

- ກ່າວຫາວ່າໂນອາ (ນະບີນັວທ໌) ຕົ້ມເຫຼົ້າ.
- ກ່າວຫາວ່າໂລດ (ນະບີລູດ) ນອນນຳລູກສາວແລະເກີດລູກ.
- ກ່າວຫາວ່າອີຊາກ (ນະບີອິສຮາກ) ຕົວະອັບຣາມ (ນະບີອິບຣິມ) ເພາະຕ້ອງການ ເປັນສາດສະດາທູດ.
- ກ່າວຫາວ່າອາໂຣນ (ນະບີຮາຣູນ) ສ້າງຮູບປັ້ນວັວ.
- ກ່າວຫາວ່າດາວິດ (ນະບີດາວຸດ) ນອນນຳເມຍຂອງທະຫານແລະເກີດລູກ ຈາກ ນັ້ນດາວິດກໍ່ສັ່ງໃຫ້ຜົວຂອງລາວໄປອອກຕໍ່ສູ້ຈົນຕາຍ ດາວິດເຈິ່ງແຕ່ງງານນຳລາວ.

ຂໍ້ກ່າວຫາທັງຫມົດນີ້ບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງ ແລະ ແມ່ນການກ່າວເທັດແກ່ສາດສະດາທູດ ທີ່ເປັນແບບຢ່າງຂອງຄວາມດີ.

1.5 ການສັດທາຕໍ່ມີສິ້ນໂລກ

ມີສິ້ນໂລກຂອງແຕ່ລະຄົນນັ້ນເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ມີທີ່ເຂົາເສຍຊີວິດຈົນຮອດມີສຸດທ້າຍຂອງ ໂລກທີ່ທຸກຢ່າງຈະຖືກທຳລາຍ ແລະມະນຸດທຸກຄົນຈະຄົ້ນຊີບຂຶ້ນມາໃໝ່ ແລະ ຮ່ວມຕົວ ເພື່ອຖ້າຄຳພິພາກສາໃນທີ່ແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ຈະຮ່ວມມະນຸດທຸກຄົນຕັ້ງແຕ່ຄົນທຳອິດຈົນຮອດຄົນ ສຸດທ້າຍເອົາໄວ້ ແລະຈະສິ້ນສຸດເຫດການຂອງການພິພາກສາດ້ວຍການທີ່ມະນຸດທຸກຄົນບໍ່ ໄດ້ເຂົ້າສະຫວັນກໍ່ໄດ້ລົງນາລົກເຫດການທີ່ສຳຄັນໃນການພິພາກສາ ເຊັ່ນ ການແຈກບັນຊີ ຄວາມດີຄວາມຊົ່ວ, ການນຳຄວາມດີຄວາມຊົ່ວມາຊັງນ້ຳຫນັກ, ການຍາງຜ່ານຂ້າມສະພາບ ທີ່ເປັນເສັ້ນທາງຜ່ານຊຸມນາລົກ ແລະ ອື່ນໆ

ທີ່ເອີ້ນວ່າມີສິ້ນໂລກເພາະຈະບໍ່ມີມື້ແບບນີ້ອີກແລ້ວ ເປັນມື້ສຸດທ້າຍແທ້ຈິງ ເມື່ອຜູ້ສັດທາ ແລະເຊື່ອການມີຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າເຂົາກໍ່ຈະຕ້ອງເຊື່ອໃນມື້ສິ້ນໂລກນຳ ເພາະພຣະເຈົ້ານັ້ນຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຄົນເຮັດຊົ່ວຕ້ອງຫລຸດພົ້ນ ແລະ ຕາຍໄປໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການລົງໂທດ ເພາະມັນຂັດຈາກຫລັກຄວາມຍຸຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະເຈົ້າກໍ່ບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຄົນດີທີ່ຕາຍໄປໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການຕອບແທນໃດ

ພຣະເຈົ້າຈະຄົ້ນສິດໃຫ້ກັບທຸກໆ ຄົນ ແລະ ຕອບແທນຜົນການກະທຳຂອງແຕ່ລະຄົນ ດັ່ງນັ້ນ, ຈິ່ງຕ້ອງມີອີກຊີວິດໜຶ່ງເອີ້ນວ່າໂລກໜ້າເປັນໂລກແຫ່ງການຕອບແທນຜົນການກະທຳຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ

ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບຕໍ່ການສັດທາຕໍ່ວັນສິ້ນໂລກ :

1- ເພື່ອເຕືອນສະຕິຄົນທີ່ໃຊ້ຊີວິດຢູ່ໃນໂລກນີ້ຢ່າງຟຸ້ມເຟື້ອຍ ແລະ ລົງທາງ ໃຫ້ກັບມາເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະໃຊ້ເວລາທີ່ເຫລືອໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດທີ່ສຸດ ເພາະໂລກໜ້າເປັນໂລກອຳມະຕະທີ່ຈະບໍ່ມີການເສຍຊີວິດອີກແລ້ວ ບໍ່ມີທາງຫວນຄືນກັບມາເຮັດຄວາມດີໃຫມ່ອີກໄດ້ໃນໂລກນີ້

2- ເມື່ອມະນຸດນັ້ນສັດທາມີສິ້ນໂລກ ເຂົາກໍ່ຈະຫມັ້ນໃຈວ່າຄວາມດີທີ່ເຂົາເຮັດນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການຕອບແທນຢ່າງແນ່ນອນ ຄວາມສຸກໃນໂລກນີ້ບໍ່ອາດສົມທຽບກັບຄວາມສຸກຕະຫລອດການໃນໂລກໜ້າໄດ້ ເຊັ່ນດຽວກັນ, ການລົງລືມຢູ່ກັບຄວາມສຸກຊົ່ວຄາວໃນໂລກນີ້ແບບຜິດໆຕະຫລອດຊີວິດ ກໍ່ບໍ່ທຽບເທົ່າກັບຊີວິດທີ່ຈະຖືກໂຍນລົງໄຟນາລົກພຽງແຕ່ພົບຕາໄດ້ ບໍ່ມີການລົງໂທດໃດໃນໂລກນີ້ຈະທຽບເທົ່າກັບການລົງໂທດໃນໂລກໜ້າໄດ້ ເຊັ່ນດຽວກັນ, ການໄດ້ເຂົ້າສະຫວັນພຽງກະພົບຕາ ຈະເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຂົ້າສະຫວັນນັ້ນລືມຄວາມທຸກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນນຳເຂົາໃນໂລກນີ້

1.6 ການສັດທາເຊື່ອຕໍ່ການກຳນົດຂອງພຣະເຈົ້າ

ການກຳນົດຂອງພຣະເຈົ້າ ຫມາຍເຖິງ ການທີ່ພຣະເຈົ້າຮອບຮູ້ທຸກຢ່າງໃນອານາຄົດ ພາຍພາກຫນ້າທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະເມື່ອຮອດເວລາສິ່ງນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນ ພຣະເຈົ້າກໍ່ຈະໃຫ້ມັນ ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍອຳນາດພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າ ນັ້ນກໍ່ຄືທຸກສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຮອບຕົວຂອງເຮົາ ນັ້ນເອງ ບໍ່ວ່າຈະເປັນການເກີດແກ່ເຈັບຕາຍທຸກຢ່າງກໍ່ຕາມ

ດັ່ງນັ້ນ, ມຸສລິມຕ້ອງເຊື່ອຢ່າງຫນັກແຫນ້ນວ່າທຸກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຮອບຮູ້ ແລະໄດ້ ກຳນົດໄວ້ເປັນໄປຕາມຄວາມຮູ້ເຫດຜົນ ແລະ ການຈັດການເບິ່ງແຍງຈາກພຣະເຈົ້າ ທຸກ ຢ່າງທີ່ມະນຸດຄົນຫນຶ່ງຈະຕ້ອງພົບເຈົ້າ ບໍ່ວ່າຈະເປັນເລື່ອງດີ ແລະ ບໍ່ດີ ທຸກຢ່າງເປັນສິ່ງ ທີ່ພຣະເຈົ້າປະຊົງທັ້ງຫມົດ

ມຸສລິມຕ້ອງສັດທາເຊື່ອວ່າບໍ່ວ່າເລື່ອງຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນໃນອາດິດ ປະຈຸບັນ ແລະ ໃນອານາຄົດ ທຸກຢ່າງພຣະເຈົ້າຮອບຮູ້ມາແລ້ວ ພຣະເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າມັນຈະເກີດຂຶ້ນແບບໃດ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພຣະເຈົ້າສອນເຮົາໃຫ້ຮູ້ເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄົນທີ່ຈະເຂົ້າຢາກໃນມື້ສິ້ນ ໂລກຈະເປັນແບບໃດ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາທີ່ຢາກມາເຮັດຄວາມດີໃນໂລກນີ້ອີກ ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວວ່າ "ເຖິງວ່າພວກເຂົາຈະຖືກນຳກັບມາ ພວກເຂົາກໍ່ຈະກັບມາເຮັດໃນສິ່ງທີ່ເຄີຍຖືກ ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດອີກຄັ້ງ" (ອັລອັນອາມ :28)

ນັ້ນກໍ່ຄື ເຖິງຈະໄດ້ກັບມາຢູ່ເທິງໂລກນີ້ເຂົາກໍ່ຈະໃຊ້ຊີວິດແບບເກົ່າ ເຮັດຄວາມຊົ່ວ ອີກຕາມເຄີຍ

ມຸສລິມຕ້ອງສັດທາເຊື່ອວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກຄວາມຮອບຮູ້ທີ່ພຣະອົງຮູ້ເອົາໄວ້ວ່າ ມັນຈະເກີດຂຶ້ນຈົນຮອດມື້ພິພາກສາເອົາໄວ້ແລ້ວກ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າຈະສ້າງຈັກກະວານ ແລະ ໂລກ ທ່ານສາດສະດາທູດກ່າວວ່າ "ອັລລຳຫນ້າກຳນົດທຸກສິ່ງເອົາໄວ້ແລ້ວ ກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະ ສ້າງຊັ້ນຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນ ເປັນໄລຍະເວລາຫ້າຫມື່ນປີ"

ມຸສລິມຕ້ອງສັດທາຢ່າງສົມບູນແບບວ່າທຸກຢ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນ ແຕ່ສິ່ງໃດທີ່ພຣະອົງບໍ່ຕ້ອງການມັນກໍບໍ່ສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ ບໍ່ມີສິ່ງໃດເກີດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ຂອບເຂດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ຍົກເວັ້ນສິ່ງທີ່ພຣະອົງຕ້ອງການ ແລະຊົງປະສົງເທົ່ານັ້ນ

ມຸສລິມຕ້ອງສັດທາວ່າສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບເຂົາ ເຂົາກໍບໍ່ສາມາດຫລຸດພົ້ນຈາກມັນໄດ້ ສ່ວນສິ່ງໃດທີ່ບໍ່ມີທາງເກີດຂຶ້ນແນ່ນອນຕາມຄວາມຮູ້ຂອງພຣະເຈົ້າມັນກໍບໍ່ສາມາດເກີດຂຶ້ນກັບເຂົາໄດ້ ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ "ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ມະນຸດຕ້ອງການໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ ຍົກເວັ້ນມັນແມ່ນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ມັນເກີດຂຶ້ນ." (ອັຕຕັກວີຣ : 29)

ມຸສລິມຕ້ອງສັດທາວ່າພຣະເຈົ້າແມ່ນຜູ້ສ້າງທຸກສິ່ງ ບໍ່ວ່າຈະເປັນການກະທຳທຸກການເຄື່ອນໄຫວຂອງມະນຸດ ເພາະພຣະເຈົ້າຄືຜູ້ມອບພະລັງໃຫ້ແກ່ມະນຸດ ແຕ່ໃນຂະນະດຽວກັນ, ພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ມອບເຈດຕະນາອາລົມເສລີໃຫ້ມະນຸດເລືອກຈະເຮັດສິ່ງໃດກໍໄດ້ ຈະເຮັດດີ ຫຼື ເຮັດຊົ່ວກໍໄດ້ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບັງຄັບ ມະນຸດຢາກເຮັດດີ ພຣະເຈົ້າກໍປ່ອຍໃຫ້ເຂົາເຮັດ ແຕ່ຖ້າມະນຸດຕ້ອງການເຮັດຊົ່ວ ພຣະເຈົ້າກໍຈະປ່ອຍໃຫ້ເຮັດ ແລ້ວທຸກຄົນກໍຈະຖືກສອບສວນ ແລະ ພິພາກສາ ແລະ ໄດ້ຮັບການຕອບແທນ ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ "ຜູ້ໄດ້ບໍລິຈາກ ແລະ ຍ້ານ ແລະ ສັດທາຕໍ່ສັດຈະທຳອັນດີງາມ ເຮົາກໍຈະປ່ອຍໃຫ້ເຂົາໄດ້ເຂົ້າສະຫວັນອັນເປັນທີ່ສະດວກສະບາຍ ສ່ວນຜູ້ໃດທີ່ຂີ້ຖີ່ ແລະ ຄິດວ່າເຮັດດີພໍແລ້ວ ແຖມຍັງປະຕິເສດຕໍ່ສັດຈະທຳອັນດີງາມ ເຮົາກໍຈະປ່ອຍໃຫ້ເຂົາໄດ້ເຂົ້ານາລົກອັນເປັນທີ່ຢູ່ທີ່ທຸກຍາກລຳບາກ." (ອັລ-ໄລ : 5-9)

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງທຸກການກະທຳບໍ່ວ່າຈະດີ ຫຼື ຊົ່ວຂອງມະນຸດ ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ "ພຣະເຈົ້ານັ້ນໄດ້ສ້າງພວກທ່ານ ແລະ ສິ່ງທີ່ພວກທ່ານເຮັດ" (ອັສສອຟຟາຕ : 96)

2. ຫລັກການອິສລາມ ພາກປະຕິບັດ

ຫລັກການອິສລາມພາກປະຕິບັດ ມີ 5 ຂໍ້ ມຸສລິມຜູ້ສັດທາເຊື່ອຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດ ເພື່ອໃຫ້ສາສະຫນາອິສລາມຂອງເຂົາມີມາດຕະຖານທີ່ເຂັ້ມແຂງຕໍ່ໄປ ຫ້າປະການນີ້ຄືເລົ່າ ຫລັກຂອງອິສລາມທີ່ສຳຄັນຫລາຍຢູ່ໃນຫະດີຊ(ແນວທາງ) ທີ່ສາດສະດາມູຮຳມັດກ່າວວ່າ : ອິສລາມນັ້ນຖືກສ້າງຢູ່ເທິງຫລັກ 5 ປະການ :

1. ການປະຕິຍານຕົນວ່າ: ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃນນອກຈາກພຣະອົງອັລລໍທໍ ແລະ ມູຮຳມັດເປັນສາດສະດາທູດຂອງພຣະອົງອັລລໍທໍ
2. ດຳລົງການລະມາດ
3. ຈ່າຍພາສີ ຊະກາດ
4. ຖືສິ້ນອົດໃນເດືອນຮໍມະດອນ (ເດືອນ 9 ຂອງເດືອນອິສລາມ)
5. ປະກອບພິທີຮໍຈສຳຫລັບຜູ້ທີ່ມີຄວາມສາມາດເດີນທາງໄປໄດ້

2.1 ການປະຕິຍານຕົນ

ການປະຕິຍານຕົນ ຄືການກວ່າວ່າ : ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃນນອກຈາກອັລລໍທໍ ແລະ ນາບີມູຮຳມັດເປັນສາດສະດາທູດຂອງອັລລໍທໍ

ມຸສລິມບໍ່ສາມາດນັບຖືສິ່ງອື່ນໄດ້ຄຽງຄູ່ກັບພຣະອົງອັລລໍທໍໄດ້ ແລະບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີ ຫມໍຜີ ຮ່າງສົງໃດໆ ທີ່ມາເປັນຕົວກາງລະຫວ່າງມະນຸດ ແລະ ພຣະເຈົ້າ ເພາະຄວາມ ສຳພັນລະຫວ່າງມະນຸດກັບພຣະເຈົ້ານັ້ນຄືຄວາມສຳພັນທີ່ໃກ້ຊິດ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີຄົນກາງ ໃດໆ ເຊັ່ນດຽວກັນ, ມຸສລິມຕ້ອງເຊື່ອວ່າມູຮຳມັດເປັນສາດສະດາທູດຂອງອັລລໍທໍທີ່ຖືກສົ່ງ ມາໃຫ້ມະນຸດທັງມວນໃນຍຸກສຸດທ້າຍນີ້ ມຸສລິມຈຳເປັນຕ້ອງເຊື່ອທຸກຢ່າງທີ່ເປັນຄຳເວົ້າຄຳ ສອນຂອງທ່ານ

ຫລັກການເຕົາຮິດຂໍ້ນີ້ເຮັດໃຫ້ອິສລາມແຕກຕ່າງຢ່າງຊັດເຈນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ
"ເຮົາບໍ່ໄດ້ສ້າງຈິນ (ຜີ) ແລະ ມະນຸດ ມາເພື່ອສິ່ງໃດນອກຈາກມາເຄົາລົບກາບໄຫວ"

(ອັດຊາຮີຍາດ : 56)

ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດເຄົາລົບສິ່ງອື່ນຄຸ່ງຄູ່ກັບພຣະເຈົ້າໄດ້

2.2 ການລະມາດ

ການລະມາດ ແມ່ນການຂໍພອນຕາມວິທີອິສລາມ ມຸສລິມຖ້າເຂົ້າຮັບອິສລາມກໍຕ້ອງ
ລະມາດທຸກມື້ ມື້ລະຫ້າເວລາ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ "ຈົ່ງລະມາດ ຈ່າຍພາສີຊະກາດແລະ
ກົມໂຄ້ງພ້ອມກັບຜູ້ທີ່ກົມໂຄ້ງຕໍ່ພຣະເຈົ້າທຸກຄົນ" (ອັລບະກໍຣິ :43)

ການລະມາດ ຫມາຍເຖິງ ບົດຂໍພອນ ແລະ ທ່າທາງຕ່າງໆ ທີ່ມີຂໍ້ກຳນົດເອົາໄວ້
ສະເພາະສໍາຫລັບການລະມາດ ມຸສລິມທຸກຄົນຕ້ອງລະມາດເວລາເຊົ້າມືດ ເວລາບ່າຍ
ເວລາຄາຍແລ້ງ ເວລາຕາເວັນຫລັບຂອບຟ້າ ເວລາກາງຄືນ ເປັນ ຫ້າເວລາ ທຸກມື້ ແລະ
ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂຮູບແບບຂອງທ່ານສາດສະດາທູດທີ່ໄດ້ສອນເອົາໄວ້

ການລະມາດຄືການເຊື່ອມຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງມະນຸດກັບພຣະເຈົ້າໂດຍກົງ ບໍ່ມີສິ່ງ
ກາງແຕ່ຢ່າງໃດ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ຮ່າງກາຍຕ້ອງການອາຫານ ເຊັ່ນດຽວກັບວິນຍານກໍ
ຕ້ອງການອາຫານຕ້ອງການຄວາມສຸກສະຫງົບໃນຈິດໃຈ ໃນການລະມາດນັ້ນຜູ້ສັດທາຈະ
ຮູ້ສຶກມີຄວາມສຸກ ຮູ້ສຶກປາດສະຈາກຄວາມວິຕົກກັງວົນທຸກຢ່າງ ເພາະຄົນລະມາດນັ້ນຈະ
ຮູ້ດີວ່າເຂົານັ້ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຈົ້າກໍຮູ້ດີຕໍ່ສິ່ງທີ່ມະນຸດຄົນໜຶ່ງໄດ້ພົບເຈົ້າ
ໃນແຕ່ລະມື້ ສິ່ງນີ້ຈະສ້າງຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກຕໍ່ຄົນທີ່ລະມາດ

ການລະມາດຖືວ່າ ເປັນກຽດສິ່ງໜຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ກັບມະນຸດໃຫ້ສາມາດຕິດຕໍ່
ຫາພຣະເຈົ້າໄດ້ຕະຫລອດທັງກາງເວັນ ແລະ ຍາມກາງຄືນ

2.3 ພາສີຊະກາດ

ພາສີຊະກາດ ຄື ສັບສິນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກຳນົດວ່າໃຫ້ຄົນຮັ່ງມີຕ້ອງແຈກຈ່າຍໃຫ້ຄົນທຸກຍາກເພື່ອໃຫ້ສັງຄົມໄດ້ຮັບຄວາມເທົ່າທຽມກັນ

ປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກຫລັກການຂໍ້ນີ້ :

1. ຮັກສາຄວາມສົມດູນທາງເສດຖະກິດໃນສັງຄົມ ອັດຊ່ອງທາງຄົນທຸກຍາກ
2. ເພື່ອຍຶດຄວາມສຳພັນຂອງຄົນໃນສັງຄົມລະຫວ່າງຄົນຮັ່ງມີ ແລະ ຄົນທຸກຍາກ ຊ່ວຍໃຫ້ຮັກແພງເຊິ່ງກັນແລະກັນ ຊ່ວຍເຫລືອກັນ ບໍ່ສຽດສີກັນ ກໍ່ເພາະທຳມະຊາດຂອງມະນຸດຈະຮັກຄົນທີ່ເຮັດດີນຳ
3. ເພື່ອຝຶກຝົນມຸສລິມໃຫ້ມີຄວາມໃຈບຸນໃຫ້ທານເອື້ອເພື່ອເພື່ອແຜ່ ກັບຄົນທີ່ທຸກຍາກຂັດຊົນ
4. ເພື່ອໃຫ້ຄົນຮັ່ງມີ ລະນິກຄິດສະເໜີວ່າສັບສິນຂອງຕົນນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຝາກໃຫ້ເບິ່ງແຍ້ງ ຖ້າພຣະເຈົ້າຕ້ອງການ ແລະ ຈະໃຊ້ຄືນກໍ່ຕ້ອງໄດ້ ການນຳສັບສິນໄປຈ່າຍກໍ່ເປັນການສ້າງຄວາມໃກ້ຊິດພຣະເຈົ້າອີກແນວໜຶ່ງ
5. ການເອື້ອເພື່ອເມດຕາຕໍ່ຜູ້ຍາກຈົນສາມາດທີ່ຈັດການປັນຫາທາງດ້ານການປຸ້ນຈີ່ບໍ່ຫລາຍກຳນ້ອຍ ເຊັ່ນການຂີ້ລັກມັກຈົກ ເພາະຄົນຂີ້ລັກສ່ວນຫລາຍແມ່ນຄົນທຸກຍາກທີ່ບໍ່ມີລາຍໄດ້ພຽງພໍ

2.4 ການຖືສິນອົດໃນເດືອນຮໍມາດອນ

ການຖືສິນອົດ ຫມາຍເຖິງການບໍ່ກິນບໍ່ດື່ມ ແລະ ບໍ່ມີເພດສຳພັນ ຕັ້ງແຕ່ເວລາເຊົ້າມືດຈົນຮອດເວລາດວງອາທິດຕົກດິນ ໃນເດືອນທີ 9 ຕາມປະຕິທິນອາຫຮັບຕະຫລອດທັງເດືອນ

ການຖືສິນອົດມີປະໂຫຍດຫລາຍຢ່າງ ເຊັ່ນ :

- 1. ຝຶກຝົນຮ່າງກາຍໃຫ້ມີຄວາມອົດທົນ ແລະ ຄວາມຍາກລຳບາກ
- 2. ຝຶກຝົນຈິດໃຈໃຫ້ຮູ້ສຶກສົງສານເທັ່ນອົກເທັ່ນໃຈຜູ້ທີ່ທຸກຍາກຂາດເກີນ
- 3. ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຮູ້ສຶກສະຫງົບສຸກຈາກກິເລດຄວາມຕ້ອງການຢາກກິນຢາກດື່ມ

4. ວິທະຍາສາດສະໄຫມໄຫມ່ຄົ້ນພົບປະໂຫຍດຢ່າງຫລວງຫລາຍຕໍ່ການຖືສິນອົດທີ່ມີຕໍ່ຮ່າງກາຍ ເຊັ່ນ ໂປຣແກມຫລຸດນ້ຳຫນັກທຸກມື້ນີ້ ຫຼື ພົດຮ່າງກາຍ ກໍ່ຍັງມີການວ່າງໂປຣແກມຖືສິນອົດກຳນົດເວລາກິນ ແລະ ງົດອາຫານແຕ່ລະມື້ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດສົງສຸດຕໍ່ຮ່າງກາຍ

2.5 ການໄປເຮັດຮັຈທ໌

ຮັຈທ໌ ແມ່ນການໄປສະແຫວງບຸນຢູ່ເມືອງມັກກະທ໌ ປະເທດຊາອຸດີ ອາຣະເບຍເມືອງມັກກະທ໌ເປັນໜຶ່ງໃນເມືອງທີ່ສຳຄັນແລະສັກສິດຂອງສາສະໜາອິສລາມ ເປັນທີ່ຕັ້ງຂອງອາຄານສີ່ຫຼ່ຽມທີ່ຊື່ວ່າ "ກະບະ" ອັນເປັນມຸດທິດທີ່ມຸສລິມທຸກຄົນຈະຕ້ອງຫັນຫນ້າໄປຫາເວລາລະມາດ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກຳນົດໃຫ້ມຸສລິມທຸກຄົນຕ້ອງມາເມືອງນີ້ຢ່າງນ້ອຍເທື່ອໜຶ່ງໃນຊີວິດ ໂດຍຈະຕ້ອງປະກອບພິທີກຳທາງດ້ານສາສະໜາບ້າງປະການໃນເດືອນທີ 10, 11, 12 ຕາມປະຕິທິນອິສລາມຂອງແຕ່ລະປີ

ການເຮັດຮັຈທ໌ສົງຜົນດີຕໍ່ຊີວິດຢ່າງຫລວງຫລາຍສຳຫລັບຜູ້ທີ່ເຄີຍຜ່ານຊ່ວງເວລານີ້ມາແລ້ວ ເຊັ່ນ : 1. ມຸສລິມຈະຮູ້ສຶກມີແຮງສັດທາອັນເຂັ້ມແຂງຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ຮູ້ສຶກຢ້ານຍ້າເຖງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ

2. ການເຮັດຮັຈທ໌ ຄືການຮ່ວມຕົວຂອງຄົນນັບລ້ານຢູ່ບ່ອນດຽວຂອງທຸກໆປີ ເຊິ່ງສາສະໜາອື່ນບໍ່ມີ

3. ການຮ່ວມຕົວຂອງມຸສລິມເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວ ມຸສລິມຈາກທົ່ວໂລກ
ບໍ່ວ່າຈະສີຜິວ ພາສາໃດໆກໍຕາມ

4. ການຮ່ວມຕົວກັນເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມສະເໝີພາກຢ່າງຖືກຕ້ອງທີ່ສຸດ ຜູ້ປະກອບ
ພິທີຮັດໜ້າທຸກຄົນຕ້ອງໃສ່ເສື້ອແບບດຽວກັນ ຕ້ອງເຮັດພິທີກຳແບບດຽວກັນໃນເວລາດຽວກັນ

3. ພຣະນາມ ຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ງົດງາມ

ທ່ານສາດສະດາທູດໄດ້ກ່າວວ່າ "ພຣະເຈົ້ານັ້ນໄດ້ມີ 99 ຊື່ ນັ້ນກໍຄື 100 ລົບ 1
ຜູ້ໃດທີ່ຮູ້ຊື່ທັງໝົດນີ້ໄດ້ກໍຈະໄດ້ເຂົ້າສະຫວັນ"

ຄວາມຫມາຍຂອງການຮູ້ທັງໝົດນີ້ໄດ້ ກໍຄື : ທ່ອງຂຶ້ນໃຈໄດ້ທັງໝົດ ແລະກໍຮູ້
ຄວາມຫມາຍທີ່ແທ້ຈິງ ແລະກໍປະຕິບັດຕາມຄວາມຫມາຍທີ່ໄດ້ຮູ້ນັ້ນ, ເຊັ່ນ ການຂໍພອນ
ຕໍ່ພຣະເຈົ້າໂດຍໃສ່ຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າ

ຄຳເວົ້າຂອງທ່ານສາດສະດາທູດຂ້າງເທິງນັ້ນສອນເຮົາວ່າພື້ນຖານສຳຄັນຂອງ
ສາສະໜາຄືຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຖ້າເຮົາຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ເຮົາກໍຈະຮັກພຣະອົງ ຖ້າເຮົາຮັກພຣະອົງ
ເຮົາກໍຈະເຊື່ອຟັງພຣະອົງ ເມື່ອເຮົາເຊື່ອຟັງພຣະອົງ ເຮົາກໍຈະໄດ້ຮັບຄວາມສຸກທັງໂລກນີ້
ແລະໂລກໜ້າ

ພຣະນາມຊື່ອັນງົດງາມບ້າງສ່ວນຂອງພຣະເຈົ້າເຊັ່ນ :

ອັລຄໍບິຣ(ຜູ້ຊົງຮູ້ລະອຽດຖີຖ້ວນ)

ອັລອະລິມ (ຜູ້ຊົງຮອບຮູ້)

ອັສສະມູຍອ (ຜູ້ຊົງໄດ້ຍິນທຸກສິ່ງ)

ອັລບະຊິຣ (ຜູ້ຊົງເບິ່ງເຫັນທຸກຢ່າງ)

- ອັລອະຊີຊ (ຜູ້ຊົງຫຍິ່ງໃຫຍ່)
- ອັລກຳພູຣ (ຜູ້ຊົງອະໄພ)
- ອັລອໍທໍມານ (ຜູ້ຊົງກະລຸນາປານີແທ້ຈິ່ງ)
- ອັລອໍຣິມ (ຜູ້ຊົງເມດຕາຈິ່ງ)
- ອັລລະຕີຟ (ຜູ້ຊົງຫນຸ່ມນວນ)
- ອັລເຕົາວາບ (ຜູ້ຊົງອະໄພໂທດ)
- ອັລກາຣິມ (ຜູ້ຊົງໃຈບຸນ)
- ອັລກໍດີຣ (ຜູ້ຊົງມີອຳນາດ)
- ອັລອໍຊາກ (ຜູ້ຊົງປະທານປັດໄຈຊີບ)
- ອັລກຳນີ (ຜູ້ຊົງຮັ່ງມີ)
- ອັລອະຊີມ (ຜູ້ຊົງຫຍິ່ງໃຫຍ່)
- ອັລກຳວີ (ຜູ້ຊົງແຂງແຮງ)
- ອັລມາລິກ (ຜູ້ຊົງເປັນເຈົ້າຊີວິດ)
- ອັລກຸດດູ້ຊ (ຜູ້ຊົງບໍລິສຸດ)
- ອັສສະລາມ (ຜູ້ຊົງເປັນສັນຕິ)
- ອັລອັດລຸ (ຜູ້ຊົງຍຸຕິທຳ)
- ອັລຄໍລິກ (ຜູ້ຊົງສ້າງ)
- ອັລມຸຫໍຍີ (ຜູ້ຊົງໃຫ້ເປັນ)
- ອັລມຸມິຕ (ຜູ້ຊົງໃຫ້ຕາຍ)

ແລະ ຫຍັງມີພຣະນາມຊື່ອື່ນໆ ອີກຢ່າງຫລວງຫລາຍ

ເມື່ອມຸສລິມໄດ້ສຶກສາພຣະນາມຊື່ ແລະ ລັກສະນະ ອັນງົດງາມທັງຫລາຍນີ້ກໍ່ຈະຮູ້ວ່າ :

1. ອັລລຳທໍຣີພຣະເຈົ້າທີ່ແທ້ຈິງ ເປັນຜູ້ສ້າງບໍ່ແມ່ນຜູ້ຖືກສ້າງ
2. ພຣະເຈົ້າທີ່ແທ້ຈິງມີພຽງອົງດຽວ ບໍ່ມີພາຄີຄ່ຽງຄູ່ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດສະເຫມີໄດ້
3. ພຣະເຈົ້າບໍ່ມີຂໍ້ບົກພ່ອງ ແລະຄວາມບໍ່ສົມບູນແບບທັງຫລາຍ ບໍ່ມີຮູບຮ່າງຄືສັບພະສິ່ງໃດໆ
4. ພຣະເຈົ້າຄືສິ່ງທີ່ມີໂດຍບໍ່ມີຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ຢູ່ທ້າຍສຸດ ເພາະພຣະອົງບໍ່ມີຈຸດຈົບ ເປັນອຳນາດຕະບໍ່ມີເສຍຊີວິດ ພຣະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກຢາກນອນຄືມະນຸດ ບໍ່ລົງລືມຈາກການເບິ່ງແຍ້ງຄວບຄຸ້ມຈັກກະວານນີ້
5. ພຣະເຈົ້າເປັນທີ່ພິ່ງພາຂອງທຸກສິ່ງ ແລະ ພຣະອົງບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງພິ່ງພາສິ່ງໃດ ພຣະເຈົ້າບໍ່ມີພໍ່ແມ່ ບໍ່ມີເມຍ ບໍ່ມີລູກ ບໍ່ຕ້ອງການອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ ຫຼື ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກໃຜ ແຕ່ກົງກັນຂ້າມສັບພະສິ່ງທັງໝົດຕ້ອງພິ່ງພາພຣະອົງ
6. ຄວາມຫຍິ່ງໃຫຍ່ ຄວາມງົດງາມ ແລະ ຄວາມສົມບູນແບບຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນບໍ່ມີຜູ້ໃດສະເຫມີທຽບທຽມໄດ້ພຽງແຕ່ເລັກນ້ອຍ ເຖິງແມ້ອາດຈະເປັນສິ່ງຫຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຈັກກະວານນີ້ກໍ່ບໍ່ສາມາດທຽບທຽມກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ເລີຍ

3.1 ເຮົາມາຮູ້ຈັກຊື່ພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າບ້າງສ່ວນ

1.) ອັລກຳຟູຣ (ຜູ້ຊົງອະໄພ)

ຊື່ ຜູ້ຊົງອະໄພ ນີ້ປະກົດໃນອັລກູຣອານບໍ່ຕໍ່າກວ່າ 90 ເທື່ອ ເຊັ່ນພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໃນຄຳພີອັລກູຣອານວ່າ :

"ພຣະອົງຈະຊົງອະໄພໃຫ້ຜູ້ທີ່ພຣະອົງປະສົງ ແລະ ຈະຊົງລົງໂທດຜູ້ທີ່ພຣະອົງປະສົງ ອັລລໍຫໍນັ້ນຄືຜູ້ຊົງອະໄພ ເມດຕາສະເຫມີ" (ອາລີອິມຣອນ : 129)

"ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານັ້ນສາມາດລົງໂທດໄດ້ຢ່າງວ່ອງໄວ ແຕ່ພຣະອົງກໍສາມາດອະໄພເມດຕາຢ່າງແທ້ຈິງ" (ອັລອັນອາມ : 165)

"ບ່າວຂອງພຣະອົງທີ່ຈະຍ້ານຕໍ່ອັລລໍຫໍ ຄື ບັນດາຜູ້ຮູ້ແທ້ຈິງ ອັລລໍຫໍຄືຜູ້ຊົງຫຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ອະໄພເມດຕາ" (ຟາຕິຣ : 28)

ຄຳວ່າ "ຜູ້ຊົງໃຫ້ອະໄພ" ຫມາຍຄວາມວ່າ : ເປັນຜູ້ປົກປັດບາບຄວາມຜິດຂອງມະນຸດທັງຫມົດ ເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ຖືສາຄວາມຜິດບາບໃດໆ ທີ່ມະນຸດສ້າງ ແລະ ບໍ່ເອົາໂທດດັ່ງນັ້ນ ບໍ່ວ່າມະນຸດຈະເຮັດຜິດເທົ່າໃດກໍຕາມ ພຣະເຈົ້າກໍສາມາດໃຫ້ອະໄພໃຫ້ໄດ້ຫມົດ

(ບາບໃນອິສລາມນັ້ນແບ່ງອອກເປັນ 2 ປະເພດ)

ຄື : ບາບນ້ອຍ ແລະ ບາບໃຫຍ່, ແຕ່ພຣະອົງກໍສາມາດໃຫ້ອະໄພໄດ້ທັງຫມົດເຖິງຈະຫລາຍພຽງໃດກໍຕາມ ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ປົກປັດ ແລະ ມອງຂ້າມບາບນັ້ນແລ້ວ ຫມາຍຄວາມວ່າພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ອະໄພໃຫ້ກັບມະນຸດຄົນນັ້ນ

ຜູ້ທີ່ຮັບສາສະຫນາອິສລາມໃຫມ່ບໍ່ວ່າອາຍຸຈະຫລາຍແລ້ວກໍຕາມ ພຣະເຈົ້າຈະອະໄພໂທດຄົນນັ້ນທັງຫມົດຄືດັ່ງກັບເດັກນ້ອຍເກີດໃຫມ່ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ "ຈົ່ງກ່າວນຳຜູ້ທີ່ບໍ່ສັດທາ ຫາກພວກເຂົາຫຍຸດກໍຈະໄດ້ຮັບການອະໄພຍະໂທດໃນສິ່ງທີ່ຜ່ານມາແລ້ວ ແຕ່ຫາກພວກເຂົາຫຍັງຫັນກັບມາຕໍ່ສູ້ ກໍໃຫ້ຮູ້ຊະຕາກຳຂອງຄົນກ່ອນໜ້າ"

(ອັລອັນຟາລ : 38)

ທ່ານສາດສະດາທູດເຄີຍກ່າວກັບສະຫາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ຮັບອິສລາມໃຫມ່ວ່າ "ທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າອິສລາມນັ້ນຈະລົບລ້າງບາບກ່ອນໜ້າທັງຫມົດ?"

2.) ອັລວາເຣດ (ຜູ້ຊົງເປັນໜຶ່ງດຽວ)

ພຣະນາມ “ອັລວາເຣດ” ນັ້ນປະກົດຢູ່ໃນຄຳພີອັລກຸຣອານຫລາຍກວ່າ 20 ເທື່ອ ເຊັ່ນພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ :

"ຈົ່ງກ່າວເຖິດ ວ່າອັລລໍທໍນັ້ນຄືຜູ້ສ້າງທຸກສິ່ງ ພຣະອົງຄືຜູ້ເປັນໜຶ່ງດຽວຜູ້ຄອບຄອງ"

(ອັຣຣໍອັດ : 16)

"ມີນີ້ອຳນາດແມ່ນຂອງໃຜ? ເປັນຂອງອັລລໍທໍຜູ້ເປັນໜຶ່ງດຽວ ຜູ້ຄອບຄອງ"

(ສູເຣາະຫໍກໍພິຣ : 16)

ຄຳວ່າ "ຜູ້ຊົງເປັນໜຶ່ງດຽວ" ຫມາຍເຖິງ ໜຶ່ງດຽວໃນດ້ານຕົວຕົນ, ລັກສະນະ, ການກະທຳ, ຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າ, ອຳນາດການເບິ່ງແຍ້ງ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະມີສິດອຳນາດແບບນີ້ຄືພຣະເຈົ້າໄດ້ອີກ ຄືຫລັກການສັດທາເຊື່ອເຕົາຮິດ (ການເຊື່ອເຖິງຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວຂອງພຣະເຈົ້າ)

ພຣະອົງມີຕົວຕົນດຽວ ຫມາຍເຖິງ : ບໍ່ມີສ່ວນປະກອບທີ່ຄືກັບມະນຸດທີ່ຕ້ອງມີແຂນມືຂາ ພຣະອົງເປັນທີ່ພິ່ງຂອງທຸກສິ່ງ, ບໍ່ມີພໍ່ບໍ່ມີລູກ ບໍ່ມີສິ່ງໃດສະເຫມີເຫມືອນພຣະອົງ ແລະພຣະເຈົ້າກໍມີຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວໃນດ້ານຄຸນລັກສະນະຂອງພຣະອົງ ຫມາຍເຖິງ : ບໍ່ມີສິ່ງໃດຄືກັບພຣະອົງໄດ້ເລີຍ ພຣະອົງຊົງໄດ້ເຫັນ ແລະ ຊົງໄດ້ຍິນທຸກຢ່າງ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດມີຄວາມສາມາດແບບນີ້

ພຣະເຈົ້າຄືຜູ້ດຽວທີ່ຄວບຄຸມດູແລຈັກກະວານ, ບໍ່ມີໃຜມີສິດອຳນາດແບບນີ້ຄຸ່ງຄູ່ກັບພຣະອົງ ພຣະອົງຄືຜູ້ທີ່ຄວນເຄົາລົບກາບໄຫວບູຊາພຽງຜູ້ດຽວ ຕ່າງກັບຄວາມເຊື່ອຂອງສາສະໜາຄຣິດສະຕຽນວ່າພຣະເຈົ້າໜຶ່ງດຽວນັ້ນມີສາມຮ່າງ, ມີພໍ່ ມີລູກ ແລະ ວິນຍານ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ "ຫາກຖ້າຊັ້ນຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນ ມີພຣະເຈົ້າອື່ນອີກນອກຈາກອັລລໍທໍແນ່ນອນວ່າຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນຍອມຖືກພັງທະລາຍ ອັລລໍທໍຜູ້ຊົງເປັນເຈົ້າຂອງບັນລັງ, ຜູ້ຊົງບໍລິສຸດຈາກສິ່ງທີ່ພວກເຂົານຶກຄິດ" (ອັລອັນບິຍາອ໌ : 22)

3.) ອັລຮາຟິຊ (ຜູ້ຊົງຮັກສາ)

ຊື່ ອັລຮາຟິຊ ປະກົດໃນຄຳພີອັລກູຣອານ 3 ເທື່ອ, ນັ້ນກໍຄື :

"ແທ້ຈິ່ງ, ພຣະເຈົ້ານັ້ນຄືຜູ້ຊົງຮັກສາທຸກສິ່ງ" (ສຸເຣາະຫໍຮູດ : 57)

"ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານັ້ນກໍຄືຜູ້ຊົງຮັກສາທຸກສິ່ງ" (ສະບະອໍ : 27)

"ສ່ວນຜູ້ທີ່ເຊື່ອສິ່ງອື່ນເປັນສິ່ງສັກສິດນອກຈາກອັລລໍ່າ, ທັງທີ່ອັລລໍ່ານັ້ນຄືຜູ້ຊົງຮັກສາພວກເຂົາ" (ສຸເຣາະຫໍ ອັຊຊູຣໍ : 6)

ຜູ້ຮັກສາ ຫມາຍເຖິງ : ຜູ້ປົກປ້ອງມະນຸດຈາກເລື່ອງບໍ່ດີທັງຫລາຍ ພຣະເຈົ້າຫຍັງເປັນຜູ້ປົກປັກຮັກສາໂລກ ແລະ ຈັກກະວານທັງຫມົດຮ່ວມກັບທຸກສັບພະສິ່ງທັງຫລາຍໃຫ້ຢູ່ສະພາບເດີມຢ່າງປອດໄພ ພຣະນາມ "ອັລຮາຟິຊ" ນີ້ເປັນຊື່ທີ່ວ່າຄົນບໍ່ສະບາຍເຈັບປ່ວຍ ຫຼື ຄົນໄຂ້ ຄວນກ່າວເຖິງເມື່ອບໍ່ສະບາຍ

ພຣະເຈົ້າຫຍັງຮັກສາຜົນການປະພຶດຂອງມະນຸດ ແລະ ບັນທຶກໄວ້ ພຣະເຈົ້າຮອບຮູ້ເຈດຕະນາອັນລຶກໆ ທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງມະນຸດທຸກຄົນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັກສາ ຫຼື ຕາ ຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດໃຫ້ເຮັດວຽກໄດ້ຕາມປົກກະຕິ ພຣະອົງຫຍັງໄດ້ປົກປ້ອງມະນຸດຈາກໄພພິບັດທັງຫລາຍ ແຕ່ທັງຫມົດນີ້ພຣະອົງຈະດູແລປົກປ້ອງຜູ້ທີ່ພຣະອົງປະສົງຕ້ອງການເທົ່ານັ້ນ

ເມື່ອເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າຄວາມເປັນຜູ້ຊົງຮັກສາຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຈຳກັດຢູ່ທີ່ການປົກປ້ອງຢູ່ນຳພຽງໄພພິບັດອັນຕະລາຍ ແຕ່ຫຍັງຮັກສາຜົນການປະພຶດຂອງມະນຸດໂດຍການບັນທຶກຢ່າງດີ, ສິ່ງນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ມະນຸດບໍ່ກ້າຝ່າຝືນເຮັດບາບ ແຕ່ຈະເພີ່ມການເຮັດຄວາມດີຕໍ່ໄປ

ທ່ານສາດສະດາທູດເຄີຍໄດ້ກ່າວດູອາຂໍພອນບົດຫນຶ່ງວ່າ "ໂອ້ອັລລໍ່າ, ຂໍຈົ່ງປົກປ້ອງຂ້ອຍດ້ວຍອິສລາມໃນຂະນະນັ້ນຍິນ ປົກປ້ອງຂ້ອຍດ້ວຍອິສລາມໃນຂະນະນັ້ງ ປົກປ້ອງຂ້ອຍດ້ວຍອິສລາມໃນຂະນະນອນ ຢ່າໄດ້ໃຫ້ສັດຕູຜູ້ອິດສາໄດ້ດ່າຂ້ອຍ ໂອ້ອັລລໍ່າ, ຂ້ອຍຂໍສິ່ງດີໆ ຈາກພຣະອົງທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ອຳນາດຂອງພຣະອົງ ແລະຂ້ອຍຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຈາກພຣະອົງຈາກທຸກສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງພຣະອົງ."

4.) ອັລລໍຊາກ (ຜູ້ຊົງປະທານປັດໄຈ)

ຊື່ນີ້ປະກົດໃນຄໍາພິພຽງເທື່ອດຽວ ນັ້ນກໍ່ຄືຄໍາກ່າວຂອງພຣະເຈົ້າວ່າ :

"ແທ້ຈິງ, ອັລລໍຊາກນັ້ນຄືຜູ້ຊົງປະທານປັດໄຈ, ຜູ້ແຂງແຮງ, ຜູ້ມີພະລັງ" (ອັດຊາຣຍາດ: 58)

ພຣະເຈົ້ານັ້ນເປັນຜູ້ປະທານສິ່ງຕ່າງໆ ໃຫ້ແກ່ມະນຸດເປັນປັດໄຈໃນການໃຊ້ຊີວິດ ສັບສິນກໍ່ຄືປັດໄຈ, ສຸຂະພາບ, ຄວາມສຸກ, ພໍ່ແມ່, ລູກຫລານ, ຜົນປະພຶດ, ຄວາມສຸກ ສະບາຍທຸກຢ່າງ ລ້ວນເປັນປັດໄຈທີ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ປະທານໃຫ້ໄດ້ ເພາະທຸກສິ່ງ ຢູ່ພາຍໃຕ້ອໍານາດການເບິ່ງແຍ້ງຂອງພຣະເຈົ້າພຽງຜູ້ດຽວ

(ປັດໄຈທີ່ພຣະເຈົ້າມອບໃຫ້ມະນຸດມີຢູ່ 2 ປະເພດ) ຄື :

- ປະເພດທີ່ 1 ຄື "ປັດໄຈໂດຍຮ່ວມ" ຫມາຍຄວາມວ່າ ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າມອບໃຫ້ ສັບພະສິ່ງທັງຫມົດ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນມະນຸດ ຫຼື ສັດ ສິ່ງຕ່າງໆ ທີ່ຕ້ອງໃຊ້ໃນການດໍາລົງຊີວິດ ຕັ້ງແຕ່ປາວານໃນທ້ອງທະເລຈົນຮອດເມັດເຊວນ້ອຍໆ ໃນຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດກໍ່ຍັງໄດ້ຮັບ ປັດໄຈໃຫ້ໃຊ້ຊີວິດຕໍ່ໄປ, ບໍ່ວ່າປັດໄຈທີ່ໄດ້ຮັບນັ້ນຈະດີ ຫຼື ບໍ່ດີກໍ່ຕາມ, ບໍ່ວ່າຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຈະ ເປັນຜູ້ສັດທາເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ ຫຼື ບໍ່ສັດທາກໍ່ຕາມ ມະນຸດທຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບທຸກຄົນບໍ່ວ່າຈະ ໄດ້ຫລາຍຫຼືນ້ອຍ.

- ປະເພດທີ່ 2 ຄື "ປັດໄຈທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທັງໂລກນີ້ແລະໂລກໜ້າ" ເປັນ ປັດໄຈທີ່ດີ ເຊັ່ນ: ຄວາມຮູ້, ຄວາມສັດທາ ເພາະວິນຍານຂອງບຸກຄົນທີ່ປະເສີດທີ່ສຸດນັ້ນກໍ່ ຄືຜູ້ສະແຫວງຊອກຫາຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມຈິງ, ຍອມທີ່ຈະອຸທິຕິນຊອກຫາຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມຮູ້ ນີ້ຄືຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດທີ່ມີຄວາມສູງສົງ ສໍາຫລັບມຸສລິມຜູ້ສັດທາ ແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະມອບປັດໄຈໃຫ້ທັງສອງປະເພດເລີຍ

5.) ອັດຊາພີ (ຜູ້ຊົງຮັກສາຄວາມເຈັບປ່ວຍ)

ມີລາຍງານຈາກສະຫາຍທ່ານໜຶ່ງຂອງສາດສະດາທູດວ່າ : ທ່ານສາດສະດາທູດໄດ້ມາຍ້ຽມຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະໄດ້ຂໍພອນໃຫ້ຄົນປ່ວຍວ່າ "ໂອ້ພຣະເຈົ້າຂອງມະນຸດ, ຈົ່ງກຳຈັດສິ່ງບໍ່ດີໄປ ແລະ ຮັກສາໃຫ້ເຊົາ ພຣະອົງຄືຜູ້ຮັກສາຄວາມເຈັບປ່ວຍ ບໍ່ມີການຮັກສາໃດອີກແລ້ວນອກຈາກການຮັກສາຂອງພຣະອົງ ເປັນການຮັກສາທີ່ຈະບໍ່ນຳໄພໄຂ້ເຈັບມາອີກແລ້ວ"

"ຜູ້ຊົງຮັກສາຄວາມເຈັບປ່ວຍ" ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າ: ເປັນຜູ້ກຳຈັດສິ່ງບໍ່ດີຂໍ້ພິກພ່ອງໃນຮ່າງກາງອອກໄປ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນຜົນທີ່ເກີດຂຶ້ນທັງຮ່າງກາງ ຫຼື ທາງຈິດໃຈກໍຕາມ ເພາະບ້າງເທື່ອ, ໂລກຮ້າຍທີ່ມີກໍຈະເຊົາໄປໄດ້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຜ່ານຢາ ຫຼື ເຄື່ອງມືໃດໆ ນັ້ນຍ້ອນວ່າຈິດໃຈຜູ້ເຈັບປ່ວຍມີການເຊື່ອ ແຕ່ບ້າງຄົນຕ້ອງໃຊ້ຢາຕະຫລອດແຕ່ກໍບໍ່ເຊົາ ທັງໝົດນີ້ກໍຕ້ອງຂຶ້ນຢູ່ກັບອຳນາດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງພຣະເຈົ້າ

ພຣະເຈົ້າຄືຜູ້ຮັກສາຄວາມເຈັບປ່ວຍ ເປັນຜູ້ສ້າງກົດເກນຂອງການແພດ, ການໃຊ້ຢາ ການຈະເຊົາຈາກໂລກຮ້າຍກໍຕ້ອງກິນຢາ ແລະ ຜ່ານການຮັກສາຈາກໝໍຕາມຄວາມປະສົງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນກົດທຳມະຊາດ ພຣະອົງຈະຮັກສາຄົນເຈັບປ່ວຍ ໂດຍຄົນເຈັບປ່ວຍນັ້ນຕ້ອງໃຫ້ກຽດພຣະເຈົ້າໂດຍການປະຕິບັດຕາມກົດທຳມະຊາດ ແລະ ກົດການແພດນີ້ກ່ອນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ບ້າງເທື່ອພຣະເຈົ້າກໍອາດຈະຮັກສາໂດຍບໍ່ຜ່ານກົດເກນນີ້ເລີຍແລ້ວແຕ່ຄວາມປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ

ການທີ່ເຮົາໃຫ້ກຽດພຣະເຈົ້າໂດຍການປະຕິບັດຕາມກົດເກນທຳມະຊາດ ຫລັກເຫດຜົນທາງວິທະຍາສາດ ເປັນບົດທົດສອບຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະບ້າງເທື່ອເຮົາອາດເຮັດທຸກຢ່າງແລ້ວແຕ່ບໍ່ສາມາດຮັກສາຄວາມເຈັບປ່ວຍໄດ້ ເຮົາກໍຕ້ອງພະຍາຍາມຮັກສາທາງອື່ນອີກຕໍ່ໄປພ້ອມກັບຂໍພອນກັບພຣະເຈົ້າ ສ່ວນນີ້ຄືສິ່ງທີ່ສຳຄັນຫລາຍໃຫ້ເຮົາຂໍນຳພຣະເຈົ້າໂດຍເອີ້ນຄຳວ່າ "ອັດຊາພີ - ຜູ້ຊົງຮັກສາຄວາມເຈັບປ່ວຍ"

ທັງ 5 ພະນາມຊື່ນີ້ເປັນພຽງສ່ວນໜຶ່ງຈາກ 99 ຊື່ອັນງົດງາມຂອງພຣະເຈົ້າ ມຸສລິມ ທຸກຄົນສົມຄວນທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະນາມ ແລະ ລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຫລາຍທີ່ສຸດ ເພື່ອ ທີ່ຈະຊາບຊຶ່ງຄວາມຫຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສ້າງທີ່ມຸສລິມເຊື່ອຖື.

3.2 ຂໍ້ດີຂອງການຮູ້ຊື່ພຣະນາມຂອງອັລລໍ່າ

3.2.1 ຈະໄດ້ເຂົ້າສະຫວັນ

ທ່ານສາດສະດາທູດເຄີຍກ່າວວ່າ "ອັລລໍ່າທີ່ນັ້ນມີຢູ່ 99 ພຣະນາມຊື່ ນັ້ນກໍ່ຄື 100 ລົບ 1 ຄົນທີ່ຮູ້ຊື່ທັງໝົດຢ່າງລຶກເຊິ່ງກໍ່ຈະໄດ້ເຂົ້າສະຫວັນ" ຄຳວ່າ 'ຮູ້ຢ່າງລຶກເຊິ່ງ' ແມ່ນການທ່ອງຈຳ ແລະ ເຂົ້າໃຈຄວາມຫມາຍພ້ອມ ແລະ ນຳຊື່ຕ່າງໆ ນີ້ມາກ່າວຂໍພອນ ອັລລໍ່າໄດ້ກ່າວວ່າ "ອັລລໍ່າທີ່ນັ້ນມີພຣະນາມຊື່ຢ່າງຫລວງຫລາຍອັນງົດງາມ ຈົ່ງຂໍນຳພຣະ ອົງດ້ວຍນາມຊື່ເຫຼົ່ານັ້ນ" (ອັລອະອໍຮອຟ : 180)

3.2.2 ຄືສາເຫດທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນ

ການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້ານັ້ນມີ 2 ແບບ :

1) ການຮູ້ຈັກທົ່ວໄປ : ຫມາຍເຖິງ ການຍອມຮັບທີ່ມຸສລິມທຸກຄົນກໍ່ເຊື່ອຄືກັນ, ບໍ່ວ່າ ຈະເປັນຄົນດີ ຫຼື ບໍ່ດີ

2) ການຮູ້ຈັກລະດັບສູງ : ຫມາຍເຖິງ ການສ້າງຄວາມສະນິດສະນີມລະຫວ່າງບ່າວ ກັບພຣະເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນ ເຮັດໃຫ້ເຮົາຮູ້ສຶກລະອາຍໃນຄວາມຜິດຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າແນ່ນເບິ່ງ ເຮົາຢູ່ຕະຫລອດເວລາ ເຮັດໃຫ້ເຮົາຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນ ຕ້ອງການທີ່ຈະພົບເຫັນພຣະອົງ ການຈະເຂົ້າຮອດລະດັບນີ້ໄດ້ຕ້ອງຜ່ານການຮູ້ຈັກນາມຊື່ທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ມາກ່ອນ

3.2.3 ຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນສ່ວນສຳຄັນໃນການການເຮັດອິບາດະຫໍ່ ຫຼື ການເຮັດ ຄວາມດີກາບໄຫວບູຊາພຣະເຈົ້າ

ການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ມະນຸດນັ້ນອອກຫ່າງໄກຈາກຄວາມຊົ່ວ ແລະ ເຂົ້າໃກ້ຈາກຄວາມດີຫລາຍຂຶ້ນ ຜູ້ທີ່ຈະຫ່າງໄກຈາກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ມັກຊັງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມສິ່ງທີ່ພຣະອົງຮັກນັ້ນ ກໍ່ຄືຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ

ໂດຍເຫດນີ້ທ່ານສາດສະດາທູດເມື່ອທ່ານສາດສະດາສິ່ງມູອາດໄປສອນສາສະໜາຢູ່ປະເທດເຢເມັນຈຶ່ງເວົ້າກັບສະຫາຍມູອາດວ່າ "ໃຫ້ສິ່ງທຳອິດທີ່ທ່ານຮຽກຮ້ອງຜູ້ຄົນ ຄື ການເຊື່ອຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວຂອງພຣະເຈົ້າ, ຖ້າຜູ້ຄົນຮູ້ຈັກອັລລໍທໍ້ແລ້ວ ກໍ່ໃຫ້ສອນວ່າອັລລໍທໍ້ນັ້ນສິ່ງໃຫ້ມຸສລິມນັ້ນລະມາດ ມີໜຶ່ງ 5 ເວລາ, ຖ້າພວກເຂົາເຮັດແບບນີ້ແລ້ວ ກໍ່ບອກຕໍ່ອີກວ່າອັລລໍທໍ້ນັ້ນສິ່ງໃຫ້ຈ່າຍພາສີຊະກາດ ເຊິ່ງແມ່ນສັບສິນທີ່ເກັບຈາກຄົນທີ່ຮັ່ງມີມາໃຫ້ຄົນກັບຄົນທຸກຈົນ"

3.2.4 ເປັນສາເຫດທີ່ສຳຄັນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ດູອາ ຫຼື ການຂໍພອນຖືກຕອບຮັບ

ອັລລໍທໍ້ໄດ້ກ່າວວ່າ "ອັລລໍທໍ້ນັ້ນມີນາມຊື່ທີ່ງົດງາມຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຈົ່ງຂໍຕໍ່ພຣະອົງອັລລໍທໍ້ດ້ວຍນາມຊື່ເຫຼົ່ານັ້ນ" (ອັລອະອໍຮອຟ : 180)

ອັລລໍທໍ້ສັນຍາວ່າຈະຕອບຮັບຄຳຂໍພອນ ຫຼື ດູອາ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ "ຈົ່ງຂໍກັບເຮົາແລ້ວເຮົາຈະຕອບຮັບ" (ສູເຣາະຫໍຄໍຟິຣ : 60)

ດັ່ງນັ້ນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ການເສຍມາລະຍາດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ເຮົາເອງກໍ່ຄວນເອີ້ນພຣະນາມຊື່ທີ່ເໝາະສົມກັບພຣະເຈົ້ານຳດ້ວຍ ເຊັ່ນ ຖ້າເຮົາຕ້ອງການຂໍອະໄພໂທດຈາກພຣະເຈົ້າ ເຮົາຈະບໍ່ເວົ້າພຽງແຕ່ວ່າ "ໂອ້ອັລລໍທໍ້ ຂໍອະໄພໂທດໃຫ້ຂ້ອຍນຳແດ່." ແຕ່ເຮົາຈະເວົ້າວ່າ "ໂອ້ອັລລໍທໍ້ຜູ້ຊົງອະໄພຢ່າງແທ້ຈິງ ຂໍຈົ່ງໃຫ້ອະໄພແກ່ຂ້ອຍນຳແດ່ທອນ"

ເຊັ່ນດຽວກັນນັ້ນເຮົາຈະບໍ່ພຽງແຕ່ເວົ້າວ່າ "ໂອ້ອັລລໍທໍ້ ຈົ່ງໃຫ້ສິ່ງນັ້ນແກ່ຂ້ອຍແດ່" ແຕ່ເຮົາຈະຂໍແບບເຕັມໆ ວ່າ "ໂອ້ອັລລໍທໍ້ຜູ້ຊົງປະທານ ຂໍຊົງໃຫ້ສິ່ງນັ້ນແກ່ຂ້ອຍດ້ວຍເຖິດ"

ການເຕີມພຣະນາມຊື່ຂອງອັລລໍທໍ້ທີ່ເໝາະສົມໃນບົດຂໍພອນນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ທ່ານສາດສະດາມູຮັມຫມັດໄດ້ປະຕິບັດຢູ່ສະເໝີ ທ່ານເຄີຍຂໍດູອາວ່າ "ໂອ້ອັລລໍທໍ້ ຜູ້ຊົງເປັນ ຜູ້

ຊົງຄວບຄຸມທຸກສິ່ງ ຂ້ອຍຂໍດ້ວຍຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ ຂໍໄດ້ປະທານໃຫ້ຊີວິດຂອງ ຂ້ອຍເປັນໄປດ້ວຍດີ ແລະ ຍ່າປ່ອຍໃຫ້ຂ້ອຍຫວັງພາດພິ່ງຕົວເອງແມ້ແຕ່ພົບຕາດຽວ”

3.2.5 ອັລລໍທໍຮັກຜູ້ທີ່ຮັກນາມຊື່ຂອງພຣະອົງ

ມີສະຫາຍທ່ານໜຶ່ງຂອງທ່ານສາດສະດາທູດໄດ້ເປັນອີຫມ່າມ ຫຼື ຜູ້ນໍາລະມາດ ແຕ່ທຸກເທື່ອທ່ານມັກອ່ານບົດ "ຈົ່ງກ່າວເຖິດມູຮໍາມັດ ວ່າພຣະອົງຄືພຣະເຈົ້າພຽງໜຶ່ງດຽວ" (ອັລກູຣອານບົດທີ່ 112) ບັນດາສະຫາຍທັງຫລາຍທີ່ລະມາດຕາມຫລັງທ່ານນັ້ນກໍມາຖາມ ທ່ານສາດສະດາທູດວ່າ "ທ່ານມີຄວາມຄິດເຫັນແບບໃດຕໍ່ການກະທໍາແບບນີ້?"

ທ່ານສາດສະດາທູດກໍໃຫ້ໄປຖາມກັບສະຫາຍຜູ້ທີ່ນໍາລະມາດທ່ານນັ້ນວ່າ "ເຫດໃດ ຈົ່ງມັກອ່ານແບບນີ້?"

ເຂົາຕອບວ່າ "ເພາະໃນບົດນີ້ມີຄຸນລັກສະນະທີ່ສໍາຄັນຂອງພຣະເຈົ້າ ຄື ຄວາມ ເປັນໜຶ່ງດຽວ ແລະຂ້ອຍກໍມັກ ຂ້ອຍຈົ່ງອ່ານ"

ທ່ານສາດສະດາທູດກໍເລີຍຕອບວ່າ "ດັ່ງນັ້ນ ກໍ່ບອກເຂົາວ່າອັລລໍທໍຮັກເຂົາຄືກັນ"

3.2.6 ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະນາມຊື່ ແລະ ຄຸນລັກສະນະຕ່າງໆ ຂອງພຣະເຈົ້າ ກໍ່ປຽບ ເຫມືອນເຂົານັ້ນຮູ້ທຸກສິ່ງ

ຄົນທີ່ຮູ້ວ່າອັລລໍທໍນັ້ນຄືຜູ້ສ້າງ, ເຂົາກໍຈະຮູ້ວ່າທຸກສິ່ງນອກເໜືອຈາກພຣະອົງນັ້ນກໍຄື ສິ່ງຖືກສ້າງ ອັລລໍທໍໄດ້ກ່າວວ່າ "ອັລລໍທໍຄືຜູ້ຊົງສ້າງທຸກສິ່ງ." (ອັຊຊຸມັຣ : 62)

ຜູ້ທີ່ຮູ້ວ່າອັລລໍທໍຄືຜູ້ໃຫ້, ເຂົາກໍຈະເຊື່ອວ່າທຸກສິ່ງນອກເໜືອຈາກພຣະອົງນັ້ນຄືຜູ້ຮັບ ອັລລໍທໍໄດ້ກ່າວວ່າ "ບໍ່ມີສັດໂຕໃດໃນໂລກນີ້ ຍົກເວັ້ນອັລລໍທໍນັ້ນໄດ້ກໍາໜົດປັດໄຈຊົບໄວ້ ໃຫ້ແລ້ວ" (ສູເຣາະຫໍ ຮູດ : 6) ເຊັ່ນດຽວກັນ, ເຂົາກໍຈະຮູ້ວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດມີອໍານາດມອບປັດ ໄຈໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນນອກຈາກພຣະອົງອັລລໍທໍເທົ່ານັ້ນ ອັລລໍທໍໄດ້ກ່າວວ່າ "ຜູ້ໃດທີ່ປະທານປັດ ໄຈຈາກພໍ່າ ແລະ ແຜ່ນດິນ? ມີພຣະເຈົ້າອື່ນຄຽງຄູ່ກັບພຣະອົງອັລລໍທໍນໍາບໍ່?" (ອັນນັມລໍ : 64)

ໃຜທີ່ຮູ້ວ່າອັລລໍທໍ້ຄີເຈົ້າຊີວິດ ເຂົາກໍ່ຈະຮູ້ວ່າທຸກສິ່ງນອກເໜືອພຣະອົງນັ້ນຄືບ່າວຂອງພຣະອົງ ອັລລໍທໍ້ໄດ້ກ່າວວ່າ "ພຣະອົງຊົງມີອໍານາດນອກເໜືອຝາກຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນທັງຫມົດ, ຮ່ວມທັງຫມົດທຸກສິ່ງລະຫວ່າງຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງສິ່ງທີ່ພຣະອົງຕ້ອງການ" (ອັລມາອິດະຫໍ້ : 17)

3.2.7 ການຮູ້ຈັກພຣະນາມຊື່ຂອງອັລລໍທໍ້ຈະເຮັດໃຫ້ທ່າງໄກຈາກບາບ, ເຮັດໃຫ້ຮູ້ສຶກຢາກເຮັດຄວາມດີຫລາຍຂຶ້ນ

ຄືດັ່ງຄົນທີ່ຮູ້ດີວ່າຫົວຫນ້າຂອງຕົນເອງນັ້ນເປັນຜູ້ຮອບຮູ້ປານິດລະອງດອ່ອນ ເຂົາກໍ່ຈະພະຍາຍາມເຮັດວຽກທີ່ມີຢູ່ຢ່າງປານິດ ແລະ ລະອງດອ່ອນ ເພື່ອໃຫ້ຫົວຫນ້າຂອງເຂົາພໍໃຈ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຄົນທີ່ຮູ້ເຖິງຄວາມໃຈບຸນຂອງຄົນໆໜຶ່ງ ເຂົາກໍ່ມັກທີ່ຈະໃກ້ຊິດກັບຄົນໆນັ້ນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບສິ່ງດີໆຈາກເຂົາ

3.2.8 ການຮູ້ຈັກພຣະນາມຊື່ ແລະ ຄຸນລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາຮູ້ສຶກຢາກມີຄຸນລັກສະນະເຊັ່ນດຽວກັນນຳ ຄຸນລັກສະນະ ແລະ ນາມຊື່ຕ່າງໆຂອງພຣະເຈົ້າ

ນັ້ນຄືຄຸນນະທຳອັນສູງສຸດທີ່ມະນຸດທຸກຄົນຕ້ອງສະແຫວງຫາ ອັລລໍທໍ້ຮັກທີ່ຈະໃຫ້ມະນຸດນັ້ນມີຄວາມງົດງາມຄືດັ່ງທີ່ພຣະອົງນັ້ນມີຄຸນລັກສະນະອັນທີ່ງົດງາມ ແມ້ແຕ່ລະດັບຄວາມງົດງາມນີ້ຈະແຕກຕ່າງກັນຢ່າງບໍ່ສາມາດປຽບທຽບໄດ້ກໍ່ຕາມ

ອັລລໍທໍ້ຄີຜູ້ຊົງເມດຕາແທ້ຈິ່ງ ຊົງຮັກມະນຸດທີ່ມີຄວາມເມດຕາ.

ອັລລໍທໍ້ຄີຜູ້ຊົງຮູ້ຄຸນຄ່າ ພຣະອົງກໍ່ຮັກຜູ້ທີ່ມັກໃນການຂອບໃຈ.

ພຣະອົງຄີຜູ້ຊົງໃຈບຸນ ພຣະອົງກໍ່ຕ້ອງຮັກຜູ້ທີ່ມັກບໍລິຈາກທານ.

ພຣະອົງຄີຜູ້ຊົງອົດທົນຢ່າງແທ້ຈິ່ງ ກໍ່ຈະຮັກຜູ້ທີ່ອົດທົນ.

ພຣະອົງຄີຜູ້ຊົງໃຫ້ອະໄພທີ່ແທ້ຈິ່ງ ກໍ່ຈະຮັກຜູ້ທີ່ໃຫ້ອະໄພ.

ພຣະອົງຊົງຮອບຮູ້ ກໍ່ຈະຮັກຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້.

ພຣະອົງຄືຜູ້ຊົງງົດງາມ ກໍ່ຈະຮັກຄວາມງົດງາມ.

ພຣະອົງຄືຜູ້ຊົງປົດປັງແທ້ທົ່ງ ກໍ່ຈະຮັກຜູ້ທີ່ມີຄວາມອາຍ ແລະ ຍ້າງເຫຼງ.

ພຣະອົງຄືຜູ້ຊົງອ່ອນໂຍນທີ່ສຸດ ພຣະອົງກໍ່ຈະຮັກຜູ້ທີ່ຄົນທີ່ອ່ອນໂຍນ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ເປັນທີ່ຮັກຂອງອັລລໍາຫໍ້ກໍ່ຄືຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມສະແຫວງຫາພັດທະນາຝັກຝົນ ຕົນເອງໃຫ້ມີຄຸນລັກສະນະທີ່ດີຂອງພຣະເຈົ້າ.

4. ສິນທໍາ ແລະ ສາມັນສໍານຶກໃນໃຈ

ອິສລາມຄືສາສະໜາທີ່ຫຍິ່ງໃຫຍ່ ອິສລາມນັ້ນໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ຫລັກປະຕິບັດທາງ ກາຍພາຍນອກ ເຊັ່ນ: ການລະມາດ ການຖືສິນອົດ ຮ່ວມເຖິງການມີມິດໄມຕີສໍາພັນຕໍ່ກັບ ຄົນອື່ນ ເຊັ່ນ: ການເຮັດທຸລະກິດ ເລື່ອງພາຍໃນຄອບຄົວ ເຊັ່ນດຽວກັນ, ອິສລາມກໍ່ຄໍາ ຫນຶ່ງເຖິງການຂັດເກົາຈິດໃຈຂອງມະນຸດໃຫ້ມີສິລະທໍາອັນດີງາມ

ອັລລໍາຫໍ້ໄດ້ກ່າວວ່າ "ພຣະອົງຄືຜູ້ທີ່ສົ່ງທູດມາສູ່ກຸ່ມຄົນທີ່ອ່ານຂຽນບໍ່ໄດ້ ທູດຄົນນັ້ນ ກໍ່ເປັນພວກເຂົາເອງ ໂດຍຈະມາອ່ານບົດບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຂັດເກົາພວກເຈົ້າ ແລະ ສອນຄວາມຮູ້ພວກເຂົາ ເຖິງແມ່ນກ່ອນໜ້ານັ້ນ ພວກເຂົາຈະລົງທາງຢ່າງຊັດເຈນກໍ່ຕາມ" (ອັລຈຸມຸອະຫໍ້ : 2)

ຈະສັ່ງເກດວ່າຄໍາເວົ້າຄໍາກ່າວຂອງພຣະເຈົ້ານີ້ໄດ້ເຊີດຊູການຂັດເກົາຈິດໃຈກ່ອນ ຮ່າຮຽນ ໂດຍເຫດນີ້ ອິສລາມຈຶ່ງຖືວ່າພາຍໃນໃຈນັ້ນແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນກວ່າພາຍນອກ ທ່ານສາດສະດາທູດໄດ້ກ່າວວ່າ "ອັລລໍາຫໍ້ນັ້ນຈະບໍ່ເບິ່ງທີ່ຮູບຮ່າງ ຫຼື ສີຜິວຂອງພວກເຈົ້າ ແຕ່ພຣະອົງຈະເບິ່ງທີ່ຫົວໃຈຂອງພວກເຈົ້າ" ທ່ານສາດສະດາທູດຍັງໄດ້ກ່າວອີກວ່າ "ໃນ ຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດນັ້ນມີກ້ອນເນື້ອກ້ອນຫນຶ່ງ ຖ້າທາກມັນດີຮ່າງກາຍທັງໝົດກໍ່ຈະດີນໍາ ແຕ່ຖ້າທາກມັນບໍ່ດີຮ່າງກາຍທັງໝົດກໍ່ຈະບໍ່ດີນໍາ ນັ້ນກໍ່ຄື "ຫົວໃຈ"

ດັ່ງນັ້ນ ການເຮັດດີດ້ວຍກາຍພາຍນອກນັ້ນຈະບໍ່ມີຜົນຖືກຕອບຮັບຈາກພຣະເຈົ້າ ຍົກເວັ້ນແຕ່ພາຍໃນໃຈກໍຕ້ອງມີຄວາມດີນຳ ຜູ້ຮູ້ທ່ານໜຶ່ງ ອິບນູກ້ອຍຍິມ ໄດ້ກ່າວວ່າ: "ສຳນຶກໃນໃຈນັ້ນຄືພື້ນຖານສຸດຂອງມະນຸດ ສ່ວນການກະທຳພາຍນອກຄືສິ່ງທີ່ຈະຕາມ ມາເຕີມເຕັ້ມ ເຈດຕະນາຂອງຄົນກໍຄືວິນຍານ ສ່ວນການກະທຳຄືຮ່າງກາຍ ຫາກຮ່າງກາຍ ຂາດວິນຍານກໍຕ້ອງຕາຍ ດັ່ງນັ້ນ ການຮູ້ເຖິງວິທີການເບິ່ງແຍ້ງຫົວໃຈຈຶ່ງສຳຄັນກວ່າການ ເບິ່ງແຍ້ງຮ່າງກາຍ"

ຜູ້ຮູ້ອີກທ່ານໜຶ່ງ ອິບນູໂຕມິຍະຫ໌ ໄດ້ກ່າວວ່າ: "ສິນທຳ ຫຼື ສຳນຶກໃນໃຈນັ້ນ ເປັນ ພື້ນຖານສຳຄັນຂອງການມີສັດທາເຊື່ອມັ່ນ ເປັນຖານຫລັກຂອງສາສະໜາ ເຊັ່ນ ການມີ ຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ທ່ານສາດສະດາ ການມອບໝາຍວ່າງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ຄວາມ ບໍລິສຸດໃຈຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ການຂອບໃຈພຣະອົງ ການອົດທົນ ຄວາມຢ້ານ ແລະ ຄວາມຫວັງ ສິນລະທຳດັ່ງກ່າວນີ້ ລ້ວນແຕ່ເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ມະນຸດທຸກຄົນຕ້ອງມີຕາມຄວາມຄິດເຫັນ ຂອງນັກວິຊາການທຸກຝ່າຍ"

ມະນຸດທຸກຄົນນັ້ນເປັນບ່າວຂອງພຣະເຈົ້າ ເຊິ່ງຄວາມເປັນບ່າວນີ້ມີ 2 ປະເພດຄື: **ຄວາມເປັນບ່າວພາຍໃນ ແລະ ຄວາມເປັນບ່າວພາຍນອກ**

ດັ່ງນັ້ນ ບໍ່ວ່າຈະເປັນທີ່ຫົວໃຈ ຢູ່ທີ່ລື້ນ ຫຼືອະໄວຍະວະຕ່າງໆ ກໍຕ້ອງມີໜ້າທີ່ ສະແດງອອກເຖິງຄວາມເປັນບ່າວຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ ການສະແດງອອກຄວາມເປັນບ່າວ ຂອງພຣະເຈົ້າພຽງແຕ່ຮູບຮ່າງພາຍນອກໂດຍທີ່ພາຍໃນໃຈນັ້ນວ່າງເປົ່າ ບໍ່ຮູ້ສຶກອີ່ຫຍັງ ສິ່ງ ເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ສ້າງຄວາມໃກ້ຊິດຕໍ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລີຍ. ແລະອາດຈະເຮັດໃຫ້ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນລະບຸນ ຈາກຄວາມດີທີ່ໄດ້ເຮັດລົງໄປ ເພາະຈຸດປະສົງຫລັກຂອງການເຮັດຄວາມດີຄືເພື່ອການຂັດ ເກົາຈິດໃຈ ດັ່ງນັ້ນ ການເຮັດດີໂດຍປາດສະຈາກຄວາມຕັ້ງໃຈ ກໍຄືຮ່າງກາຍທີ່ບໍ່ມີວິນຍານ

4.1 ສິນທຳທີ່ສຳຄັນ

1.) ຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ

ຄວາມຮັກຕໍ່ອັລລໍຫໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມດີທີ່ຫຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດປະການໜຶ່ງ ເປັນຈຸດມັງ
 ຫມາຍຕໍ່ການເຮັດຄວາມດີ ແລະເດີນທາງສູ່ພຣະເຈົ້າ ເພາະຄວາມຮັກຄືສິ່ງທີ່ນຳພາຜູ້ສັດທາ
 ໃຫ້ປາດຖະຫນາທີ່ຈະເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງຫລາຍຂຶ້ນ ອັລລໍຫໍ້ໄດ້ກ່າວເຖິງຜູ້ສັດທາທີ່ມີລັກສະນະ
 ແບບນີ້ວ່າ "ໂອ້ຜູ້ສັດທາທັງຫລາຍ ພວກເຈົ້າຄົນໃດທີ່ຫັນຫລັງໃຫ້ກັບສາສະຫນາ ອັລລໍຫໍ້ກໍ
 ຈະໃຫ້ເກີດຄົນອີກພວກໜຶ່ງມາທີ່ພຣະອົງຊົງຮັກພວກເຂົາ ແລະ ພວກເຂົາກໍຮັກພຣະອົງ"
 (ອັຕເຕົາບະຫໍ້ : 54)

ທ່ານສາດສະດາທູດມູຮຳຫມັດຍັງໄດ້ກ່າວວ່າ ມີຢູ່ 3 ປະການ ທີ່ຖ້າຜູ້ໃດມີແລ້ວເຂົາ
 ກໍຈະໄດ້ພົບເຈົ້າຄວາມຫອມຫວານຂອງການສັດທາ:

1. ການທີ່ມີອັລລໍຫໍ້ ແລະ ທ່ານສາດສະດາທູດເປັນຜູ້ທີ່ຮັກຫລາຍທີ່ສຸດເໝືອສິ່ງ
 ອື່ນທັງຫຼາຍ
2. ການທີ່ເຂົາຈະຮັກຄົນໆ ໜຶ່ງເພື່ອອັລລໍຫໍ້ເທົ່ານັ້ນ
3. ການຊັງ ຫຼື ລັງກຽດ ການກັບຄືນສູ່ສະພາບຜູ້ປະຕິເສດ ຫລັງຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້
 ຊ່ວຍເຫລືອໃຫ້ເຂົາພົ້ນສູ່ສະພາບນັ້ນມາແລ້ວ ຄືດັ່ງທີ່ເຂົານັ້ນກຽດຊັງທີ່ຈະຖືກຈັບໂຍນໃສ່
 ໄຟນາລິກ" ດັ່ງນັ້ນ ການທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຫອມຫວານຂອງການສັດທານັ້ນ ກໍຕ້ອງ
 ເລີ່ມຕົ້ນຈາກການຮັກພຣະເຈົ້າກ່ອນ ການມີຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງຮອດລະດັບທີ່
 ຮັກພຣະອົງເໝືອສິ່ງໃດທັງຫມົດ ໂດຍການເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ບອກໄວ້ ແລະ ຫ່າງ
 ໄກອອກໄປຈາກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຫ້າມເອົາໄວ້ ອີກຢ່າງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມທ່ານສາດສະດາ
 ທູດໃນທຸກໆຄຳສັ່ງສອນບໍ່ວ່າຈະໃຫຍ່ ຫຼື ນ້ອຍ ທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມສາດສະດາທູດນັ້ນກໍ
 ຍ້ອນວ່າ ການມີຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງດຽວ ແຕ່ຂາດການປະຕິບັດຕາມຄຳສອນທີ່
 ຖືກຕ້ອງ ສິ່ງນີ້ເອີ້ນວ່າຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ຈິງໃຈ

ແຕ່ແນວນັ້ນກໍຕາມ ຜູ້ທີ່ເດີນທາງສູ່ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນຕ້ອງພົບເຈົ້າປະສັກ ບົດທົດສອບຢ່າງຫລວງຫຼາຍ ເຊິ່ງຈະມາໃນຮູບແບບຂອງອາລົມໄຝ່ຕໍ່າ, ກິເລດ, ຄວາມ ໂລບ ຖ້າຫາກເຂົາຜູ້ນັ້ນຍອມຕົນຕໍ່ອາລົມ ແລະ ຍອມຖິ້ມຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ເຂົາຄົນນັ້ນ ກໍຈະຂາດທຶນ ແລະ ລົ້ມເລວຢ່າງຫນັກຫນ່ວງ ແຕ່ຖ້າຫາກເຂົາມອບຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ເໝືອອາລົມຕົນເອງ ແລະ ພະຍາຍາມຫ່າງໄກອອກຈາກຄວາມກິເລດຕໍ່າທັງຫລາຍ ເພື່ອອັລລ໌ຫໍ້ ເຂົາກໍຈະປະສົບຜົນສໍາເຫລັດ ແລະ ມີໄຊຊະນະ

ການມີຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ທ່ານສາດສະດາທູດນີ້ເປັນສິ່ງຈໍາເປັນທີ່ມຸສລິມ ທຸກຄົນຕ້ອງມີ ຕ້ອງຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ສາດສະດາທູດຫລາຍກວ່າຄອບຄົວ ແຕ່ໃນຂະນະ ດຽວກັນມຸສລິມຜູ້ສັດທາກໍສົມຄວນມອບຄວາມຮັກຕໍ່ຄົນອື່ນນໍາເຊັ່ນກັນ ໂດຍຕ້ອງເປັນຄວາມ ຮັກທີ່ມີລະດັບຮອງລົງມາຈາກຄວາມຮັກທີ່ມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ທ່ານສາດສະດາທູດ ອັລລ໌ຫໍ້ໄດ້ກ່າວວ່າ "ຈົ່ງກ່າວເຖິດຫາກວ່າພໍ່ແມ່, ລູກໆ, ພີ່ນ້ອງ, ຜົວເມຍ, ຄອບຄົວ, ສັບ ສິນທີ່ພວກເຈົ້າສະແຫວງຫາມາ, ການຄ້າທີ່ພວກເຈົ້າຍ້ານຈະຂາດທຶນ, ບ້ານເຮືອນທີ່ພວກ ເຈົ້າພໍໃຈ ເມື່ອສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເປັນທີ່ຮັກເໝືອພຣະອົງອັລລ໌ຫໍ້ ແລະທ່ານສາດສະດາທູດ ແລະ ການຕໍ່ສູ້ໃນທຶນທາງຂອງພຣະອົງ ມື້ນັ້ນແຫລະ ກໍຈົ່ງລໍຖ້າເຖິງມື້ແຫ່ງການລົງໂທດ ຈາກພຣະອົງອັລລ໌ຫໍ້ ອັລລ໌ຫໍ້ນັ້ນຈະບໍ່ນໍາທາງພວກທີ່ຝ່າຝື່ນ" (ເຕົາບະຫໍ້ : 24)

ມຸສລິມຜູ້ສັດທາທຸກຄົນນັ້ນ ຈໍາເປັນຕ້ອງມີຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແຕ່ມຸສລິມ ແຕ່ລະຄົນນັ້ນອາດຈະມອບຄວາມຮັກນັ້ນບໍ່ເທົ່າກັນ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃນລະດັບທີ່ ສູງທີ່ສຸດກໍຕ້ອງເປັນຜູ້ໃກ້ຊິດຕໍ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ ຄົນປະເພດນີ້ຈະສະແດງຄວາມຮັກ ອອກມາດ້ວຍການກະທໍາເຮັດດີ ເຊັ່ນທ່ານສາດສະດາທູດໄດ້ບອກວ່າ "ອັລລ໌ຫໍ້ໄດ້ກ່າວວ່າ : ບ່າວຂອງເຮົານັ້ນຍັງສ້າງຄວາມໃກ້ຊິດກັບເຮົາດ້ວຍການປະຕິບັດເຮັດຄວາມດີອາສາທີ່ເອີ້ນ ວ່າສຸນນະຫໍ້ ຈົນເຮົານັ້ນໄດ້ຮັກເຂົາ ແລະຖ້າຫາກອັລລ໌ຫໍ້ນັ້ນຊົງຮັກບ່າວຜູ້ໃດແລ້ວ ເຂົາກໍ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມສໍາເລັດທັງໂລກນີ້ ແລະ ໂລກຫນ້າແລະມະນຸດທຸກຄົນກໍຈະຮັກເຂົາເຊັ່ນ ດຽວກັນ"

ທ່ານສາດສະດາທູດກ່າວວ່າ "ຫາກພຣະອົງອັລລໍທ໌ໄດ້ຮັກໃຜ ກໍ່ຈະເອີ້ນມາລາອີກະຫໍຍິບບາຣິນ ມາ ແລະກ່າວວ່າ "ອັລລໍທ໌ນັ້ນໄດ້ຮັກຄົນໆ ນັ້ນ ເຈົ້າກໍ່ຈົ່ງຮັກເຂົານໍາ" ມາລາອີກະຫໍຍິບບາຣິນ ກໍ່ຈະຮັກເຂົາ ແລ້ວຫລັງຈາກນັ້ນມະລາອີກະຫໍກໍ່ຈະໄປເອີ້ນບັນດາເທວະດາທັງຫມົດໃນຊັ້ນຟາກຟ້າອາວະກາດແລະ ກ່າວວ່າ "ອັລລໍທ໌ນັ້ນໄດ້ຊົງຮັກຄົນໆ ນັ້ນ" ມາລາອີກະຫໍທັງຫມົດໃນຟາກຟ້າກໍ່ຈະຮັກເຂົາເຊ່ນດຽວກັນ ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະອົງອັລລໍທ໌ທີ່ມີໃຈຈົ່ງເປັນສາມັນສິນທໍາທີ່ຫຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ຜູ້ສັດທາສົມຄວນມີ

4.2 ຄວາມອົດທົນ (ຊ້ອບຣ໌)

ຫມາຍເຖິງການຫັກຫ້າມຈິດໃຈອອກຈາກການຝ່າຝື້ນພຣະເຈົ້າ ຄວາມພະຍາຍາມກະຕຸ້ນຕົວເອງໃຫ້ເຮັດຄວາມດີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ກັນຈິດໃຈບໍ່ໃຫ້ຮູ້ສຶກບໍ່ດີຕໍ່ເລື່ອງຮ້າຍໆ ທີ່ຕ້ອງພົບເຈົ້າ

ອັລລໍທ໌ໄດ້ດໍາລັດວ່າ "ຜູ້ທີ່ອົດທົນນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການຕອບແທນຢ່າງບໍ່ສາມາດຄໍານວນໄດ້"

(ອັຊຊຸມັດ : 10)

ອັລລໍທ໌ໄດ້ກ່າວອີກວ່າ "ຈົ່ງບອກຂ່າວດີຕໍ່ຜູ້ອົດທົນ"

(ອັລບະກໍຣ໌ຫ໌ : 155)

ຜູ້ອົດທົນນັ້ນຈະໄດ້ຮັບຖານະດອນອັນຫຍິ່ງໃຫຍ່ໃນສວນສະຫວັນ ຄວາມອົດທົນນັ້ນຄືສິລະທໍາອັນຫຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ໄດ້ຮັບສວນສະຫວັນ ແລະ ຫລຸດພົ້ນຈາກໄຟນາລົກ ທ່ານສາດສະດາທູດກ່າວວ່າ "ສະຫວັນນັ້ນຖືກອ້ອມຮອບໄປດ້ວຍສິ່ງທີ່ມະນຸດລ້ງກຽດ ແລະນະລົກນັ້ນຖືກອ້ອມຮອບໄປດ້ວຍກິເລດອາລົມ"

ຄວາມອົດທົນນັ້ນມີ 3 ຊະນິດ :

1. ຄວາມອົດທົນຕໍ່ການເຮັດຄວາມດີ ເຊັ່ນ : ການລະມາດ, ຖືສິ້ນອົດ
2. ອົດທົນບໍ່ຝ່າຝື້ນພຣະເຈົ້າ ເຊັ່ນ : ການລະເມີດຜິດປະເວນີ, ການດື່ມສິ່ງມືນເມົາ, ຂີ້ລັກມັກຈົກ
3. ອົດທົນຕໍ່ເລື່ອງຮ້າຍໆ ທີ່ພຣະເຈົ້າກຳນົດໃຫ້ພົບເຈີ ເຊັ່ນ : ການສູນເສຍຄົນຮັກ, ຄອບຄົວ, ຫຼື ສັບສິນ

ສິ່ງຕ່າງໆ ທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາອົດທົນຫຼາຍຂຶ້ນ :

1. ຕ້ອງຮູ້ວ່າເປັນທຳມະຊາດທີ່ມະນຸດນັ້ນຕ້ອງພົບເຈີເລື່ອງຮ້າຍໆ ແລະ ອຸປະສັກເປັນເລື່ອງທຳມະດາ
2. ສັດທາວ່າໂລກນີ້ທັງໝົດເປັນຂອງພຣະເຈົ້າພຽງຜູ້ດຽວ
3. ເຊື່ອການຕອບແທນຄວາມດີໃນໂລກຫນ້າ
4. ເຊື່ອວ່າການອົດທົນນັ້ນຈະນຳສູ່ຄວາມສຳເລັດ
5. ຕ້ອງຂໍດູອາ (ຂໍພອນ) ຕໍ່ອັລລໍຫໍ້ ແລະ ຫວັງພິ່ງພາຕໍ່ພຣະອົງພຽງຜູ້ດຽວ
6. ສັດທາຕໍ່ການກຳນົດເລື່ອງດີ ແລະ ເລື່ອງບໍ່ດີຈາກພຣະເຈົ້າ

ສ່ວນສິ່ງທີ່ຈະມາທຳລາຍຄວາມອົດທົນ :

1. ຄວາມຮີບຮ້ອນ
2. ຄວາມໂມໂຫ້ຮ້າຍ ຫຼື ຮູ້ສຶກບໍ່ດີ
3. ການຫມົດຄວາມຫວັງ

ຄວາມອົດທົນນັ້ນຄືສິລະທຳສາມັນທາງໃຈຢ່າງໜຶ່ງທີ່ມຸສລິມທຸກຄົນຕ້ອງມີ ໂດຍສະເພາະມຸສລິມໃໝ່ ເພາະມຸສລິມໃໝ່ຕ້ອງອົດທົນຕໍ່ບາບທີ່ຕົນເອງມັກເຮັດຢູ່ ກ່ອນຈະເຂົ້າມາຮັບອິສລາມ ບໍ່ວ່າຈະເປັນ ການດື່ມເຫຼົ້າເບຍ ຫຼື ການແຕະຕ້ອງເນື້ອຖີ່ຕົວເພດກົງຂ້າມ ຫຼື ແມ້ການອົດທົນຕໍ່ການເຮັດສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ເຮັດ ບໍ່ວ່າຈະເປັນການລະມາດຫ້າເວລາ, ການຖືສິ້ນອົດ, ໃນເດືອນຮໍມາດອນ ມຸສລິມໃໝ່ຍັງຕ້ອງອົດທົນຕໍ່ວິທີຊີວິດທີ່ປຸງໄປສັງຄົມໃໝ່ໆ ທີ່ຕ້ອງພົບເຈົ້າ ແຕ່ໃນທ້າຍທີ່ສຸດ ອັລລໍຫໍຈະຕອບແທນມຸສລິມໃໝ່ຜູ້ນີ້ໂດຍກັບຄວາມສຸກທັງໂລກນີ້ ແລະ ໂລກໜ້າ

ແຕ່ເສັ້ນທາງຂອງມະນຸດທຸກຄົນຍັງຈະຕ້ອງພົບເຈົ້າອຸກປະສັກອີກຍາວໄກ ແມ້ແຕ່ທ່ານສາດສະດາທູດອາດັມ, ທ່ານສາດສະດາທູດນິວະ (ໂນອາ) ຍັງຕ້ອງພົບເຈົ້າຄວາມລຳບາກ, ທ່ານສາດສະດາທູດອິບຣໍຮິມ (ອາຣາມ) ຍັງຖືກໂຍນລົງກ້ອງໄຟ, ທ່ານສາດສະດາທູດມູຮັມຫມັດຍັງຖືກເພື່ອນພ່ອງກ່າວຫາວ່າເປັນຄົນບ້າ ເປັນຫມໍ່ຜີ ຖືກຕາມລ່າຖືກເອົາຫິນໂຍນໃສ່ຈົນເລືອດອອກແຂ້ວຫັກ ແຕ່ສຸດທ້າຍທຸກທ່ານກໍ່ປະສົບຄວາມສຳເລັດທັງຫມົດນີ້ກໍ່ຍ້ອນຄວາມອົດທົນທັງນັ້ນ

4.3 ຄວາມບໍລິສຸດໃຈ “ອັລ-ອີກລ້າສ”

ຄວາມບໍລິສຸດໃຈ ຄື ການເຮັດຄວາມດີໂດຍເຈດຕະນາເພື່ອພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຕ້ອງການການຕອບແທນ ຫຼື ຄຳສັ່ນລະເສີນຈາກຜູ້ໃດອື່ນ ບໍ່ຕ້ອງການຜົນປະໂຫຍດໃດແອບແຝງ

ຄວາມບໍລິສຸດໃຈຄືພື້ນຖານໜຶ່ງຂອງສາສະໜາ ເປັນສິລະທຳທີ່ສາດສະດາທູດທຸກຄົນສັ່ງສອນ ອັລລໍຫໍໄດ້ກ່າວວ່າ "ຊາວຄຣິດສະຕຽນ ແລະ ຍິວ ໃນຍຸກທຳອິດບໍ່ໄດ້ຖືກສັ່ງໃຫ້ໃຊ້ສິ່ງໄດ້ອື່ນ ນອກຈາກກາບໄຫວ້ພຣະເຈົ້າຢ່າງບໍລິສຸດໃຈ ແລະ ດຳລົງຢູ່ໃນເສັ້ນທາງທີ່ທ່ຽງຕຣົງ (ອັລບັຍຍິນະຫໍ : 5)

ອິສລາມສອນວ່າການເຮັດຄວາມດີທີ່ພຣະເຈົ້າຈະຕອບຮັບນັ້ນຈະຕ້ອງປະກອບດ້ວຍ 2 ເງື່ອນໄຂ :

- 1. ການມີຄວາມບໍລິສຸດໃຈ ເຮັດຄວາມດີເພື່ອພຣະເຈົ້າພຽງຜູ້ດຽວ.
- 2. ປະຕິບັດຕາມຫລັກຄຳສອນຂອງທ່ານສາດສະດາທູດຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ຫາກຄວາມດີໃດປາດຊະຈາກ 2 ປະການນີ້ແລ້ວ ຄວາມດີນັ້ນກໍບໍ່ຖືກຕອບຮັບ ຈາກພຣະເຈົ້າ ອັລລ໌ຫໍ້ໄດ້ກ່າວວ່າ "ຜູ້ໄດ້ທີ່ຫວັງພົບເຈົ້າກັບພຣະເຈົ້າ ກໍຈົ່ງປະຕິບັດເຮັດ ຄວາມດີ ແລະ ຢ່າໄດ້ມີການເອົາຜູ້ໃດມາຄຽງຄູ່ກັບພຣະເຈົ້າໃນການເຮັດຄວາມດີນັ້ນ" (ອັລກະຫໍຟີ : 110)

ສິ່ງຕ່າງໆ ທີ່ຈະຊ່ວຍຝຶກຝົນໃຫ້ມີຄວາມບໍລິສຸດໃຈ :

- 1. ການມີຄວາມເຊື່ອວ່າ ເຮົານັ້ນຄືບ່າວຂອງພຣະເຈົ້າແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ.
- 2. ສຳນຶກບຸນຄຸນ ແລະ ຄວາມດີ ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ເຮົາ.
- 3. ພະຍາຍາມກວດສອບຕົນເອງສະເໝີ ຍອມຮັບວ່າຕົນເອງນັ້ນມີຄວາມຜິດພາດ ເນື່ອງຈາກການເຮັດຕາມອາລົມ ແລະ ໄຊຕອນ.
- 4. ມີຄວາມເຊື່ອຢ່າງແນ່ນອນວ່າໂລກນີ້ຕ້ອງສູນສະລາຍ ສ່ວນຄວາມອຳມະຕະ ຖາວອນນັ້ນຢູ່ທີ່ໂລກໜ້າ.

4.4 ການມອບຫມາຍວາງໃຈຕໍ່ອັລລ໌ຫໍ້ “ການຕະວັກກັ”

ຫມາຍຄວາມວ່າ ພຶ່ງຫວັງຕໍ່ພຣະເຈົ້າພຽງຜູ້ດຽວໃນການເຮັດສິ່ງຕ່າງໆ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນ ການເຮັດສິ່ງທີ່ດີ ຫຼື ຄວາມພະຍາຍາມກຳຈັດ ແລະ ອອກຫ່າງຈາກສິ່ງບໍ່ດີ ໂດຍວາງໃຈ ວ່າອັລລ໌ຫໍ້ພຣະອົງດຽວເທົ່ານັ້ນ ຈະເຮັດໃຫ້ສິ່ງຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້ສຳເລັດໄປໄດ້ ຂໍຄວາມສຳເລັດ ນີ້ນຳພຣະເຈົ້າພຽງຜູ້ດຽວ ແລະເຊື່ອວ່າສິ່ງໃດທີ່ພຣະອົງຕ້ອງການກໍຕ້ອງເປັນໄປຕາມນັ້ນ

ອັລລໍທ໌ໄດ້ກ່າວວ່າ “ຈົ່ງວາງໃຈຕໍ່ຜູ້ຊົງເປັນທີ່ບໍ່ມີມື້ຕາຍ ແລະຈົ່ງກ່າວສັນລະເສີນພຣະອົງ”
(ອັລຟູຣາອນ :58)

ອັລລໍທ໌ຍັງໄດ້ກ່າວອີກວ່າ "ຜູ້ໃດທີ່ມອບຫມາຍວາງໃຈຕໍ່ອັລລໍທ໌ ພຣະອົງກໍ່ຍອມ
ພຽງພໍຕໍ່ເຂົາແລ້ວ" (ອັຕຕໍລາກ : 3)

ທ່ານສາດສະດາທູດຍັງກ່າວອີກວ່າ "ຖ້າທາກພວກທ່ານວາງໃຈມອບຫມາຍຕໍ່
ພຣະອົງອັລລໍທ໌ຢ່າງຈິ່ງໃຈ ພຣະອົງກໍ່ຈະປະທານບັດໄຈໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ຄືດັ່ງທີ່ພຣະອົງ
ໄດ້ປະທານແກ່ມ່ວນນົກທີ່ບິນອອກຈາກຮັ່ງໂດຍທ້ອງເບົ້າວາງ ແລ້ວບິນກັບມາໂດຍ
ທ້ອງທີ່ອີ້ມເຕັ້ມ"

ແຕ່ການວາງໃຈຕໍ່ພຣະເຈົ້າຕາມຫລັກສາສະຫນາທີ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນ ນອກຈາກຈະຕ້ອງ
ວາງໃຈຕໍ່ພຣະເຈົ້າພຽງຜູ້ດຽວແລ້ວ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫລັກການເຫດຜົນຕາມທຳມະຊາດ
ນຳເຊັ່ນກັນ ນີ້ຄືເງື່ອນໄຂ 2 ປະການຂອງການມອບຫມາຍ “ຕະວັກກັນ” :

1. ມອບຫມາຍວາງໃຈ.
2. ເຮັດຕາມຫຼັກເຫດຜົນຢ່າງສຸດຄວາມສາມາດ.

ດັ່ງນັ້ນ ການວາງໃຈຕໍ່ອັລລໍທ໌ແຕ່ລະຖິ້ມເຫດແລະຜົນຄວາມຈິງຂອງໂລກ ຈຶ່ງເປັນ
ສິ່ງທີ່ຂັດຄານຕໍ່ຫລັກສາສະຫນາ ຄືດັ່ງຄົນທີ່ຕ້ອງການເຊົ່າຈາກໂຮກພະຍາດ ແຕ່ຂໍດູອາຂໍ
ພອນນຳພຣະເຈົ້າຢ່າງດຽວແຕ່ບໍ່ຍອມກິນຢາ ເຊັ່ນດຽວກັນຄົນທີ່ເຮັດວຽກໃດໜຶ່ງໂດຍບໍ່
ວາງໃຈມອບຫມາຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າເລີຍ ເຂົາກໍ່ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດ

ຂໍ້ຄວນຮູ້ :

1. ການມອບຫມາຍວາງໃຈຕໍ່ອັລລໍທ໌ບໍ່ໄດ້ຫມາຍຄວາມວ່າໃຫ້ເຮົາປະຕິເສດເຫດຜົນ
ຄວາມເປັນຈິງ ມີສະຫາຍຄົນໜຶ່ງຖາມສາດສະດາທູດວ່າ "ໂອ້ທ່ານສາດສະດາທູດ ອູດທີ່
ຂ້ອຍມີນັ້ນຈະໃຫ້ຂ້ອຍຜູກໄວ້ໃນຄອກແລ້ວມອບຫມາຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຫຼື ໃຫ້ຂ້ອຍປ່ອຍມັນໄປ

ເລີຍ ແລ້ວຈຶ່ງຄ່ອຍມອບຫມາຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ?" ທ່ານສາດສະດາທູດກໍຕອບວ່າ **"ຈຶ່ງຜູກເສືອກມັນໄວ້ ແລ້ວຈຶ່ງມອບຫມາຍ"**

2. ມຸສລິມຕ້ອງຍຶດຕາມຫລັກເຫດຜົນຕາມຄວາມຈິງນຳ ເຖິງອາດແມ່ນເປັນສິ່ງເລັກນ້ອຍກໍຕາມ ເຊັ່ນເຫດການທີ່ອັລລໍຫໍໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອພຣະແມ່ມາຣຽມ ຫຼື ແມ່ຂອງພຣະເຢຊູ ໃຫ້ມີອິນທະພາລັມເງິຍງອກອອກຈາກຕົ້ນໂດຍທັນທີ ໂດຍແນວນັ້ນອັລລໍຫໍກໍຍັງສັ່ງໃຫ້ພຣະແມ່ມາຣຽມຕ້ອງສັ່ນຕົ້ນອິນທະພາລັມຢ່າງສຸດແຮງເພື່ອໃຫ້ຫມາກອິນທະພາລັມລົນລົງມາເຖິງແມ້ເວລານັ້ນພຣະແມ່ມາລຽມຈະຢູ່ໃນຊ່ວງເວລາຫລັງເກີດລູກທີ່ອ່ອນແອກໍຕາມ ນັ້ນກໍຍ້ອນຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງພຣະເຈົ້າຈະເກີດຕາມຫລັກເຫດຜົນຄວາມເປັນຈິງ.

3. ບໍ່ຕ້ອງຍຶດເຫດຜົນຄວາມຈິງຫຼາຍເກີນໄປຈົນລືມການມອບຫມາຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ສະຫລຸບຄື ມຸສລິມຜູ້ສັດທານັ້ນ ຖ້າຈະເຮັດສິ່ງໃດກໍຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫລັກເຫດຜົນເຖິງຄວາມເປັນຈິງ ເພາະອິສລາມສອນວ່າພຣະເຈົ້າຄືຜູ້ສ້າງຫລັກເຫດຜົນທັງຫມົດທາງວິທະຍາສາດ ແຕ່ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າຕ້ອງການປ່ຽນຫລັກເຫດຜົນຄວາມເປັນຈິງ ກໍສາມາດເປັນໄປໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງພຣະເຈົ້າ ເຊັ່ນ :

ໄຟ ໂດຍປົກກະຕິນັ້ນຍອມກໍໃຫ້ເກີດຄວາມຮ້ອນ ແລະ ຈູດໄຫມ້ ແຕ່ທ່ານສາດສະດາທູດອິບຣໍຮິມ ຖືກຜູ້ນຳທີ່ໂຫດຮ້າຍຈັບລົງກ້ອງໄຟ ອັລລໍຫໍກໍສາມາດປ່ຽນກ້ອງໄຟນັ້ນໃຫ້ເຢັນແທນ

ເຊັ່ນດຽວທີ່ສາດສະດາທູດອິບຣໍຮິມ ຕ້ອງການເອົາມິດປາດຄໍລູກຊາຍ (ສາດສະດາທູດອິສມາອິນ) ຖວາຍໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ ແຕ່ພຣະເຈົ້ານັ້ນກໍເຮັດໃຫ້ມິດນັ້ນບໍ່ມີຄວາມຄົມ (ມິດບໍ່ເຄົາ) ບໍ່ສາມາດຕັດສິ່ງໃດໄດ້.

4.5 ການຂອບໃຈ "ຊຸໂກຣ"

ຫມາຍເຖິງ ການພະຍາຍາມຕອບແທນ ຫຼື ອາດຈະແມ່ນການສັນລະເສີນຍ້ອງຍໍຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມດີໃຫ້

ຜູ້ທີ່ສົມຄວນທີ່ໄດ້ຮັບການຂອບໃຈຫຼາຍທີ່ສຸດກໍ່ຄືພຣະເຈົ້າ ເພາະພຣະອົງຄືຜູ້ປະທານທຸກຢ່າງທີ່ມະນຸດຕ້ອງມີ ທຸກຄວາມສຸກໃນໂລກນີ້ ແລະ ໂລກຫນ້າ ມຸສລິມຜູ້ສັດທາຈະຂອບໃຈພຣະເຈົ້າໂດຍຜ່ານປາກການສັນລະເສີນພຣະອົງ ແລະ ດ້ວຍຈິດໃຈຜ່ານຄວາມຮັກ ແລະ ໂດຍກາຍພາຍນອກຜ່ານການເຮັດຄວາມດີ ອັລລໍໜີໄດ້ກ່າວວ່າ "ຈົ່ງລະລຳລຶກຫາພຣະອົງ ແລ້ວພຣະອົງຈະລະນຶກຫາພວກທ່ານ ຈົ່ງຂອບໃຈພຣະອົງ ແລະ ຢ່າໄດ້ເນລະຄຸນ"

(ອັລບະກໍຣິໜີ : 152)

ອັລລໍໜີໄດ້ກ່າວອີກວ່າ "ໂອ້ຜູ້ສັດທາທັງຫຼາຍ ຈົ່ງບໍລິໂພກສິ່ງດີໆ ທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ພວກທ່ານ ແລະ ຈົ່ງຂອບໃຈ ຫາກພວກທ່ານຍັງເຄົາລົບພຣະອົງຜູ້ດຽວ"

(ອັລບະກໍຣິໜີ : 172)

ທ່ານສາດສະດາທູດຍັງໄດ້ກ່າວວ່າ "ຜູ້ສັດທາຄືມາແປກແທ້ເຫລືອເກີນ! ທຸກສິ່ງທີ່ປະສົບເຈົ້າກັບເຂົາແມ່ນສິ່ງທີ່ດີໄປຫມົດ ບໍ່ມີໃຜເປັນແບບນັ້ນອກຜູ້ສັດທາ ຖ້າຫາກພົບເຈົ້າສິ່ງດີໆ ກໍ່ຂອບໃຈ, ກໍ່ເປັນຄວາມດີຕໍ່ເຂົາເອງ ແລະຖ້າຫາກພົບເຈົ້າເລື່ອງຮ້າຍໆ ກໍ່ອົດທົນ ກໍ່ຈະເປັນຄວາມດີກັບເຂົາອີກເຊັ່ນເດີມ"

ຄວາມປະເສີດຂອງການຂອບໃຈ :

1. ໄດ້ເປັນຜູ້ສັດທາຢ່າງສົມບູນ ນັ້ນຍ້ອນວ່າຜູ້ສັດທາຈະແຕກຕ່າງກັບຜູ້ບໍ່ທີ່ສັດທາ ໃນການຂອບໃຈຕໍ່ພຣະອົງອັລລໍໜີ ຫາກແມ່ນເລື່ອງດີກໍ່ຮູ້ວ່າຈະຕ້ອງຂອບໃຈໃຜ ຫາກເຈົ້າເລື່ອງຮ້າຍກໍ່ຮູ້ວ່າຈະອົດທົນເພື່ອໃຜ.

2. ເຮັດໃຫ້ໄດ້ຮັບສິ່ງດີງຫຼາຍຂຶ້ນໃນຊີວິດ ເປັນຍ້ອນການຂອບໃຈພຣະອົງອັລລໍທ໌ ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ເພີ່ມພູນສິ່ງດີງໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນອີກ.

3. ໄດ້ຮັບການຕອບແທນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນໂລກຫນ້າ ພຣະອົງຈະໄດ້ຕອບແທນ ບ່າວຜູ້ຂອບໃຈ ຜູ້ຮູ້ບຸນຄຸນ ໃຫ້ຫຼາຍໃນໂລກຫນ້າຫຼາຍກວ່າສິ່ງທີ່ເຂົາໄດ້ຮັບໃນໂລກນີ້ ອັລລໍທ໌ກ່າວວ່າ "ພຣະອົງຈະຕອບແທນຜູ້ຮູ້ຄຸນ" (ອາລຸອິມຣອນ : 145)

4. ການຂອບໃຈເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍໃຈບ່າວຜູ້ນັ້ນຫຼາຍຂຶ້ນ.

5. ການຂອບໃຈເຮັດໃຫ້ຫລຸດພົ້ນຈາກການລົງໂທດຂອງພຣະອົງອັລລໍທ໌ ເພາະພຣະເຈົ້ານັ້ນບໍ່ຕ້ອງການລົງໂທດບ່າວຜູ້ທີ່ຮູ້ບຸນຄຸນ ເພາະຜູ້ຮູ້ຄຸນກໍ່ຄືຜູ້ມີຄວາມສັດທາຕໍ່ພຣະອົງນັ້ນເອງ.

ການຂອບໃຈປະເພດຕ່າງໆ :

1. ການຂອບໃຈດ້ວຍຫົວໃຈ ແມ່ນຫມາຍເຖິງ ການມີສາມັນສຳນຶກເຖິງຄຸນຄ່າສິ່ງດີງ ຮອບຕົວທີ່ໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າ ການມີຄວາມເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ມອບສິ່ງດີງ ຕ່າງໆ ເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ເຮົາ ອັລລໍທ໌ກ່າວວ່າ "ບໍ່ວ່າຄວາມດີໃດທີ່ໄດ້ຮັບ ກໍ່ໄດ້ມາຈາກອັລລໍທ໌ທັງຫມົດ" (ອັນນະຫໍລຸ : 53)

2. ການຂອບໃຈດ້ວຍປາກ ແມ່ນຫມາຍເຖິງ ການສັນລະເສີນອັລລໍທ໌ຢູ່ສະເຫມີ ທ່ານສາດສະດາທູດກ່າວວ່າ "ອັລລໍທ໌ນັ້ນຈະພໍໃຈບ່າວຜູ້ທີ່ກິນອາຫານແລ້ວກ່າວສັນລະເສີນພຣະອົງ, ດື່ມແລ້ວກໍ່ສັນລະເສີນພຣະອົງ"

3. ການຂອບໃຈດ້ວຍອະໄວຍະວະພາຍນອກ ນັ້ນກໍ່ຄື ການໃຊ້ຂອງຂວັນຕ່າງໆ ທີ່ພຣະເຈົ້າມອບໃຫ້ ບໍ່ວ່າຈະເປັນອະໄວຍະວະຮ່າງກາຍ ໄປກັບການເຮັດຄວາມດີເພື່ອພຣະອົງອັລລໍທ໌ ອັລລໍທ໌ໄດ້ກ່າວວ່າ "ຄອບຄົວຂອງດາວູດ (ດາວິດ) ເອີ້ນ ຈຶ່ງເຮັດຄວາມດີຢ່າງຮູ້ບຸນຄຸນ" (ສູເຣາະຫໍສະບະ : 13)

ບໍ່ເປັນສິ່ງທີ່ສົງໄສເລີຍວ່າຂອງຂວັນ ແລະ ຄວາມດີ ທີ່ພຣະເຈົ້າມອບໃຫ້ກັບມະນຸດ ນັ້ນມີຫຼວງຫຼາຍເກີນການຈິນຕະນາການ ຄວາມພະຍາຍາມໃນການນັບສິ່ງດີໆ ທັງຫມົດ ທີ່ພຣະເຈົ້າມອບໃຫ້ຢູ່ເໜືອຄວາມສາມາດຂອງມະນຸດ ດັ່ງທີ່ອັລລໍາໄດ້ກ່າວວ່າ "ເຖິງພວກ ທ່ານຈະນັ່ງນັບຄວາມດີທີ່ພຣະເຈົ້າມອບໃຫ້ ກໍບໍ່ສາມາດຄຳນວນໄດ້ ອັລລໍາໄດ້ເປັນຜູ້ຊົງ ອະໄພແທ້ຈິງ ຜູ້ຊົງເມດຕາແທ້ຈິງ" (ອັນນະທໍລຸ : 18)

ການຂອບໃຈອັລລໍາໄດ້ລະດັບສູງແຮງຂຶ້ນໄປອີກ ຄື ການຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງນັ້ນບໍ່ສາມາດ ຂອບໃຈອັລລໍາໄດ້ດີເທົ່າທີ່ສົມຄວນ ນັ້ນຈະແຮງເຮັດໃຫ້ຮູ້ສຶກຢາກຂອບໃຈພຣະເຈົ້າຫລາຍ ເພີ່ມຂຶ້ນອີກ

ສະຖານະການຕ່າງໆ ທີ່ຄວນຂອບໃຈພຣະເຈົ້າ :

1. ຖ້າພົບເຫັນສິ່ງດີໆ ບໍ່ວ່າຈະເປັນສັບສົນ, ລູກຫລານ, ຫນ້າທີ່ການງານ.
2. ຫາກຜ່ານພື້ນເລື່ອງຮ້າຍບໍ່ດີ ເຊັ່ນ ພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອເຮົາຈາກເຫດການທີ່ບໍ່ ຄາດຄິດ ຫຼື ໂຣກຮ້າຍແຮງ.

3. ການຂອບໃຈອັລລໍາໄດ້ທີ່ຕ້ອງພົບເຈົ້າເລື່ອງຮ້າຍໆ ເຊັ່ນ ການສູນເສຍຄົນຮັກ ຫຼື ສັບສົນ ນີ້ແມ່ນການຂອບໃຈລະດັບສູງ ເພາະແທນທີ່ຜູ້ທີ່ພົບເຈົ້າເລື່ອງຮ້າຍນີ້ຈະຮູ້ສຶກເສຍໃຈ ແຕ່ກັບຂອບໃຈທີ່ພຣະເຈົ້າຈະມອບຄວາມດີຜ່ານຄວາມອົດທົນຕໍ່ເລື່ອງເຫດການຮ້າຍແຮງນີ້ ການຂອບໃຈລະດັບນີ້ບໍ່ມີສາສະຫນາໃດນອກຈາກອິສລາມສອນເອົາໄວ້ ເປັນສິລະທຳ ລະດັບສູງຫລາຍທີ່ຜູ້ສັດທາສ່ວນນ້ອຍຈະໄດ້ລະດັບຮອດ ຜູ້ອົດທົນ ແລະ ຍັງຂອບໃຈຕໍ່ ເລື່ອງຮ້າຍແຮງທີ່ພົບເຈົ້າ ເຂົາກໍຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕອບແທນໃນໂລກຫນ້າ ແລະອັລລໍາໄດ້ນັ້ນ ຈະປ່ຽນສິ່ງບໍ່ດີໃນໂລກນີ້ໃຫ້ເປັນສິ່ງທີ່ດີຢ່າງທະວີຄູນຢ່າງແນ່ນອນໃນໂລກຫນ້າ.

ສິລະທຳ ແລະ ສາມັນສຳນຶກໃນໃຈ ຍັງມີອີກຫຼວງຫຼາຍ ມຸສລິມຜູ້ສັດທາສົມຄວນທີ່ ຕ້ອງຮຽນຮູ້ເພື່ອໃຫ້ຕົນເອງນັ້ນໃກ້ຊິດອັລລໍາໄດ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ.